

بررسی نقش ژئومورفولوژی در ارزیابی توان محیطی توسعه شهری با استفاده از روش امتیازدهی منطق ترجیح مبتنی بر GIS (مطالعه موردی: کلان شهر کرج)

زهرا رنجبر باروق* - دانش آموخته دکتری، ژئومورفولوژی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه خوارزمی.
عزت‌اله قنوتی - دانشیار، ژئومورفولوژی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه خوارزمی.
موسی کمانرودی کجوری - استادیار، برنامه‌ریزی شهری، دانشکده جغرافیا، دانشگاه خوارزمی.
علی احمدآبادی - استادیار، ژئومورفولوژی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه خوارزمی.

پذیرش مقاله: ۱۴۰۱/۰۵/۲۲ تأیید نهایی: ۱۴۰۱/۱۱/۱۴

چکیده

با اجرای هر طرح آمایشی اولین تغییرات در لندفرم‌های سطح زمین ایجاد خواهد شد و چنانچه مطالعه‌ی علمی انجام نشده باشد، پیامد مخاطره‌آمیزی برای محیط طبیعی و انسانی منطقه در پی خواهد داشت. بنابراین با توجه به اینکه دانش ژئومورفولوژی به مطالعه‌ی اشکال و فرآیندهای سطح زمین می‌پردازد لازم است برای ارزیابی توان محیطی توسعه شهری، لندفرم‌های زمین، ویژگی‌ها و فرآیندهای موثر بر لندفرم‌ها مورد توجه قرار گیرد. هدف پژوهش حاضر ارزیابی توان محیطی در توسعه شهری کلان‌شهر کرج از دیدگاه ژئومورفولوژی و با استفاده از روش امتیازگذاری منطق ترجیح است. معیارهای ژئومورفولوژی، زمین‌شناسی، خاک، هیدرولوژی، پوشش گیاهی به عنوان پتانسیل توان محیطی و معیارهای پتانسیل سیلاب و زلزله‌خیزی به عنوان پتانسیل مخاطرات محیطی در نظر گرفته شدند. با تهیه پرسشنامه و استفاده از تکنیک دلفی، نظر خبرگان در مورد این معیارها بدست آمد و با اجرای مدل LSP، نقشه توان محیطی توسعه شهری کلان‌شهر کرج آماده گردید. براساس نقشه ارزیابی توان محیطی توسعه شهری مشخص شد که ۱۶,۱۳ درصد از محدوده مورد مطالعه دارای توان خیلی کم، ۲۳,۳۶ درصد دارای توان کم، ۲۴,۵ درصد دارای توان متوسط، ۱۸,۵۱ درصد دارای توان زیاد، ۱۷,۴۷ درصد دارای توان خیلی زیاد برای توسعه شهری است. با توجه به نقشه نهایی می‌توان نتیجه گرفت که مساعدترین مناطق توان محیطی توسعه شهری در بخش جنوب‌شرقی بر روی لندفرم مخروط‌افکنه و نواحی مرکزی بر روی دشت‌سر می‌باشد. از طرفی دیگر اطراف رودخانه در لندفرم مخروط‌افکنه، مناطق کوهستانی با شیب زیاد و خاک کم‌عمق در شرق تا شمال و غرب منطقه محدودیت بیشتری را از نظر توان محیطی شهری اعمال می‌کند.

واژگان کلیدی: ارزیابی توان محیطی، آمایش سرزمین، ژئومورفولوژی، امتیازدهی منطق ترجیح.

مقدمه

سیل اگر در گذشته خانه‌ای ساده و کپری را خراب می‌نمود، اثاث بسیار مختصر و ساده زندگی انسان‌ها را خراب می‌کرد، اما امروزه به لحاظ گستردگی شهرها و پیچیدگی زندگی مدرن و توسعه تأسیسات شهری از جمله سیستم فاضلاب، مترو، آسمانخراش‌ها و غیره خسارات زیاد و کمرشکن خواهد بود (رجایی، ۱۳۷۳: ۲۰۸). زمانیکه خسارات وارده زیاد و خارج از تحمل انسان باشد، اهمیت ژئومورفولوژی^۱ شهری آشکار می‌شود. با توجه به اهمیت این امر در عصر جدید، ژئومورفولوژی شهری برای مسئولان و مردم اهمیت زیادی دارد و در صورت غفلت و بی‌توجهی به آن خسارات جبران ناپذیری را به دنبال خواهد داشت (نگارش، ۱۳۸۲: ۱۳۴).

یکی از موضوعات محوری در مطالعات ژئومورفولوژی، شناسایی روند تغییرات در فرایندها و اشکال سطحی است. باید در نظر داشت که چگونگی روند تغییرات در پدیده‌های ژئومورفیک، اعم از تدریجی یا در اثر وقوع بحران‌های ناگهانی، حاکی از عملکرد فرایندهای طبیعی است. این رخدادها و تغییرات می‌توانند سبب بروز ناپایداری در مقیاس بزرگ مانند ابعاد قاره‌ای، یا کوچک مانند حوضه‌های آبریز باشند. ژئومورفولوژی در مقیاس وسیعی با فعالیت انسان‌ها و مسائل آنها در ارتباط است. مسائل ژئومورفیک برای دستیابی به مدیریت محیط و تعادل، باید متناسب با دینامیک محیط و با در نظر گرفتن نقش عوامل مورفوتئیک تنظیم شود. به همین دلیل، مطالعات ژئومورفیک نیازمند تعریف مفاهیمی اساسی برای فراهم آوردن اطلاعات دقیق از مورفودینامیک محیط و شناخت مناطق با ثبات و ناپایدار و محاسبه‌ی حد پایداری ژئوسیستم‌ها است و در این صورت می‌تواند در زمینه‌های مختلف برنامه‌ریزی‌های محیطی به خصوص ارزیابی توان محیطی و آمایش به کار گرفته شود (رجایی، ۱۳۷۳، ۹۱).

توجه به این نکته نیز ضرورت دارد که محیط‌های نامتعادل مورفیک هرگز بستر امنی را برای فعالیت‌های انسانی فراهم نمی‌آورند. در یک نگاه کلان و بر مبنای منطق توسعه است که در شرایط ایده‌آل چشم‌اندازهای یک دست، شامل سطوح پایدار تکتونیک، اقلیم‌های همگن، سنگ‌های یک دست، پستی و بلندی‌های همسان و زهکش‌های طبیعی، نظمی را آشکار می‌سازند که از طریق آن بهترین امکانات برای آمایش فراهم می‌گردد (مخدوم، ۱۳۷۲، ۲۳). با این تعریف، آمایش و ارزیابی توان محیطی تقریباً با اصطلاح تعادل همگن شده و توسعه و عمران را می‌توان با مفهوم کلی تعادل در ژئومورفولوژی هم سنگ دانست و مفهوم تخریب را نیز در کنار ناتعادلی قرار داد. در واقع با شدت یافتن فعالیت‌های مورفودینامیک تحت‌تأثیر عوامل طبیعی و انسانی است که تغییرات محیطی بسیار شدید شده و تخریب آغاز می‌شود. در این زمینه تأکید بر نقش انسان به عنوان عامل کنترل‌کننده و کاهش‌دهنده شدت‌های مورفودینامیک تا مرحله بازیافت تعادل می‌تواند از روش‌های موثر در آمایش باشد (رجایی، ۱۳۸۲، ۱۵).

از اینرو ژئومورفولوژی به عنوان یک علم می‌تواند واقعیت‌های محیطی را که به صورت فرم و فرآیند در طبیعت عینیت یافته‌اند را مورد مطالعه و بررسی علمی قرار دهد و برنامه‌ریزی‌های صحیح آمایشی با توجه به توان بالقوه زمین و سیستم دینامیکی پیچیده محیط طبیعی ارائه دهد.

در ارزیابی قابلیت سرزمین اثر متقابل سه عامل مکان، توسعه و ویژگی‌های محیط زیست بررسی می‌شود (Malczewski, 2001; Collins et al., 1999). تعیین قدرت بالقوه و یا نوع کاربرد طبیعی سرزمین به عنوان تعیین توان محیطی سرزمین در برنامه آمایش سرزمین مد نظر است (makhdoum, 1999). ارزیابی توان محیطی ابزاری مهم برای برنامه‌ریزی راهبردی در حوزه بهره‌برداری از سرزمین (1976, beek; makhdoum, 1978; rossiter, 1996) و توسعه پایدار به حساب می‌آید (Zabihi et al, 2015: 116). امروزه ارزیابی توان محیطی در اروپا پایه‌ای علمی برای برنامه‌ریزی، مدیریت، حفظ و بقا، احیا و آبادسازی سیمای سرزمین به تصویر کشیده می‌شود (navah and wu and hobbs, 2002). در بسیاری از

^۱. Geomorphology

کشورها ارزیابی توان محیطی به مفهوم "سنجش توان بالقوه سرزمین با معیارهای مشخص" به عنوان مهم‌ترین ابزار و عامل برای دستیابی به توسعه پایدار مورد توجه قرار گرفته است (Kheikhah, 2011).

در مطالعات ارزیابی توان محیطی آمایش سرزمین ایران^۱، اگر چه به طور محدود به مسائل آب و هوا پرداخته شده است اما بستر طبیعی زمین و عوارض ژئومورفولوژیکی (لندفرم^۲) که جایگاه و محل اجرای هر طرح آمایشی می‌باشد، کمتر مورد توجه قرار گرفته است. طبیعی است که با اجرای هر طرح آمایشی اولین تغییرات در عوارض و لندفرم‌های تشکیل دهنده سطح زمین ایجاد خواهد شد و چنانچه مطالعه‌ی نظام‌مند و علمی در این خصوص انجام نشده باشد، پیامد مخاطره‌آمیزی برای محیط طبیعی و انسانی منطقه در پی خواهد داشت. از جمله مسائل و مشکلاتی که در کلان‌شهر کرج، به دلیل کم‌توجهی به بستر طبیعی زمین و عوارض ژئومورفولوژیکی با آن مواجه هستیم، موارد زیر می‌باشد:

کلان‌شهر کرج در کوهپایه البرز مرکزی استقرار یافته و شیب عمومی آن از شمال به جنوب است. به طور کلی، محدوده شمالی شهر یعنی عظیمیه، گوهردشت و باغستان در منطقه‌ای احداث شده‌اند که برای شهرسازی شیب مناسبی ندارند، به طوری که در بعضی معابر شیب بالای ۱۵-۱۰ درصد می‌باشد. برخی معابر اصلی آن نیز در جهت شیب ساخته شده که باعث بروز مشکلات بسیار زیاد به ویژه در زمستان برای ساکنان می‌گردد. از سوی دیگر، ارتفاعات حاشیه شهری که در حاشیه شمال و شرقی شهر قرار دارند و باعث محدودیت توسعه شهر در این مناطق شده است. این مناطق در دامنه‌هایی با شیب بیشتر از ۱۸ درصد واقع شده‌اند که خود عامل مهمی در دفع جمعیت می‌باشند. البته در سال‌های اخیر در دامنه‌های شمالی به حریم کوهستان تجاوز کرده و شروع به بسترسازی و ساخت سکونتگاه نموده‌اند که بسیار ناامن است.

محور رودخانه کرج و کناره‌های آن یکی از فرصت‌های طبیعی ویژه شهر، برای گسترش فضاهای باز و سبز و تفریحی است، اما هم‌اکنون به محل دفن زباله و تجمع معتادان تبدیل شده و در قسمت‌های پایینی آن بهره‌برداری از معادن شن و ماسه آسیب‌های زیست محیطی بسیاری را به بار آورده است. کلان‌شهر مورد اشاره در واحد ژئومورفولوژیکی مخروط‌افکنه مستقر شده که جزء شهرهای پایکوهی است. در این نوع شهرها اکثر سکونتگاه‌ها بر روی سطوح آبرفتی شیب‌دار مخروط‌افکنه واقع شده‌اند. اصولاً سطح آب‌های زیرزمینی در مخروط‌افکنه‌ها بالا است و بر روی ساختمان‌ها و مناطق مسکونی اثر منفی دارد. آب بارندگی و فاضلاب خانگی و صنعتی که در رأس مخروط‌افکنه نفوذ می‌کند مجدداً در پایین دست آن بالا می‌آید که به دلیل عمق کم سنگ بستر و ریزدانه بودن رسوبات، سطح آب‌های زیرزمینی بالا می‌آید و موجب نم‌کشیدگی دیوارها و ساختمان‌ها، پر شدن چاه‌های فاضلاب، آلودگی آب می‌گردد. به طوری که روند توسعه فیزیکی را در جنوب و جنوب شرق این شهر کندتر نموده است. مجراهای سطحی در بخش شرقی مخروط‌افکنه کرج معمولاً گیسویی و یا چندگانه می‌باشند که از ویژگی‌های اصلی آنها جدایی و به هم پیوستگی مکرر و همین‌طور تغییر میسر ناگهانی است. بنابراین فرسایش و یا رسوب‌گذاری سریع در طول یک مجرا می‌تواند موجب تغییر مسیر مجرا شود و یا حتی در مواقعی مجرا اصلی را نیز منحرف کند. اهمیت این موضوع زمانی مطرح است که سکونتگاه‌ها و تأسیسات شهری کرج در حواشی کانال‌های گیسویی احداث و تحت‌تأثیر این فرآیندها و سیستم دینامیک پیچیده آن قرار می‌گیرند. مطالعه‌ی ویژگی‌های ژئومورفولوژیکی این کلان‌شهر، امکان برآورد توان بالقوه زمین و سیستم دینامیکی پیچیده محیط طبیعی آن را میسر می‌سازد. چنین بررسی‌هایی، به منظور چگونگی بهره‌برداری صحیح از لندفرم‌های ژئومورفیک، اختصاص واحدهای ژئومورفولوژیکی به کاربری‌های مختلف و در نتیجه برنامه‌ریزی‌های صحیح آمایشی را ضروری می‌سازد. بنابراین در فرآیند ارزیابی توان محیطی جهت توسعه شهری کرج در برنامه‌های آمایش، بایستی لندفرم‌ها و نوع فرآیندهای ایجادکننده آنها که به نوعی بیانگر حاکمیت این فرآیندها بر لندفرم‌ها هستند، شناسایی شوند. بطوریکه تغییرات در پدیده‌های ژئومورفیک،

¹. Spatial Planning

². Landform

اعم از تدریجی یا در اثر وقوع بحران‌های ناگهانی، حاکی از عملکرد فرایندهای طبیعی است و این رخدادها و تغییرات می‌توانند سبب بروز ناپایداری شوند.

در زمینه ارزیابی توان محیطی برای توسعه شهری مطالعات متنوعی صورت گرفته است که در این پژوهش به برخی از آنها به اختصار اشاره می‌شود. از جمله پژوهش‌های انجام شده در سطح جهان می‌توان به شوگه شن^۱ و همکاران (۲۰۲۰)، پژوهشی با عنوان روش امتیازدهی منطق ترجیح مبتنی بر GIS برای تجزیه و تحلیل مناسب بودن تراکم شهری، با هدف (پیاده‌سازی روش LSP مبتنی بر GIS برای تجزیه و تحلیل تناسب رشد شهری با تراکم بالا) و اجرای تجزیه و تحلیل تناسب برای دو ذی‌نفع کلیدی، توسعه دهنده شهری و برنامه‌ریز شهری اشاره کرد. از روش LSP مبتنی بر محاسبات نرم و در فرآیند تصمیم‌گیری برای ادغام تعداد زیادی از معیارهای ویژگی به شیوه‌ای که با استدلال منطقی انسان سازگار باشد، مورد استفاده قرار گرفت. معیارهای اصلی مورد استفاده برای تعیین تراکم شهری شامل تفریح، حمل و نقل، توسعه موجود، اقتصاد، زمین، محدودیت‌ها و جمعیت‌شناسی می‌باشد. تجزیه و تحلیل نشان داد که روش LSP مبتنی بر GIS یک ابزار مفید برای اندازه‌گیری شباهت‌ها و تفاوت‌ها در دیدگاه‌های ذینفعان و تسهیل فرآیند تصمیم‌گیری برای متراکم سازی شهری است. دراگیسویک و هتچ^۲ (۲۰۱۸) در تصمیم‌گیری چندعامله در شبیه‌سازی شهری با روش LSP به پتانسیل بالای این روش در ارزیابی و برنامه‌ریزی اشاره می‌کنند. هتچ^۳ (۲۰۱۷)، به شبیه‌سازی جغرافیای شهری با استفاده از روش منطق امتیازدهی به اولویت (LSP) با هدف توسعه و پیاده‌سازی یک رویکرد یکپارچه برای نشان دادن فرآیند تصمیم‌گیری معیارهای تأثیرگذار بر توسعه مسکونی شهری پرداخت. نتایج نشان داد این روش به واقعیت نزدیک است و نتیجه‌ی مدل‌سازی زمین‌های مسکونی شهری را مطابق با برنامه‌های بلند مدت شهر می‌داند. مونت گومری و همکاران^۴ (۲۰۱۶) در ارزیابی قابلیت اراضی کشاورزی بیان کردند، روش LSP ابزار موثری در برنامه‌ریزی کاربری اراضی منطقه‌ای است. مونت گومری و دراگیسویک^۵ (۲۰۱۶) در ارزیابی توسعه شهری با روش‌های مختلف MCE نشان دادند نتایج روش LSP بهتر از نتایج سایر روش‌ها است. مونت گومری و همکاران (۲۰۱۶) در ارزیابی قابلیت اراضی کشاورزی با روش LSP به پتانسیل بالای این روش در ارزیابی و برنامه‌ریزی اشاره می‌کنند. توفیق‌الاسلام^۶ (۲۰۱۵)، در تحقیقی با عنوان تهیه نقشه ژئومورفولوژی و کاربری اراضی در منطقه ایشواردی بنگلادش، به شناسایی واحدهای ژئومورفولوژی و تهیه نقشه ژئومورفولوژی و کاربری اراضی براساس داده‌های سنجش از دور و کار میدانی پرداخت. نتایج حاکی از نیاز به تجدید سیاست‌های کاربری اراضی با استفاده از رویکرد بین رشته‌ای برای توسعه پایدار است. بنابراین، هدف از پژوهش حاضر توجه به پویایی لندفرم‌ها و فرآیندهای غالب بر آنها در ارزیابی توان محیطی توسعه شهری کلان‌شهر کرج با بکارگیری روش نسبتاً جدید LSP می‌باشد.

مبانی نظری

۱- ژئومورفولوژی کاربردی

ژئومورفولوژی کاربردی سعی دارد بین پدیده‌های طبیعی و پویایی آن رابطه‌ای معنادار پیدا کند و با دیدگاهی سیستمی به محیط طبیعی و جغرافیایی، نتایج این روابط و فرآیندها را بررسی کند. دانش ژئومورفولوژی در این مسیر از دیگر علوم زمین هم چون هیدرولوژی، آب و هواشناسی و زمین‌شناسی کمک می‌گیرد. به مفهومی دیگر ژئومورفولوژی کاربردی؛

1. Shuoge Shen

2. Dragićević & Hatch

3. Hatch

4. Montgomery & et al

5. Montgomery & Dragićević

6. Towfiqul Islam

شامل ارزیابی مخاطرات محیطی، مدیریت محیط و ارزیابی منابع طبیعی است. از آنجایی که ژئومورفولوژی در مقیاس وسیعی با فعالیت انسان‌ها و مسائل آنها مرتبط است برای اینکه فعالیت‌های انسانی بازدهی دلخواه داشته باشد باید متناسب با دینامیک محیط و با در نظر گرفتن عوامل مورفوتیک تنظیم شود. این امر موضوع ژئومورفولوژی کاربردی را بیشتر روشن می‌کند. ژئومورفولوژی علم فهم مسائل مربوط به استفاده از زمین، تجزیه و تحلیل و حل مسائل مربوط به آن است. از سویی دیگر ژئومورفولوژی کاربردی عبارت است از " بهره‌برداری از منابع طبیعی، مدیریت و برنامه‌ریزی محیطی " (رجایی ۱۳۹۲، ۸).

۲- لندفرم

لندفرم بعنوان یک واحد شکلی طبیعی از سطح زمین تعریف می‌گردد که دارای شکل مشخص و ویژگی‌های منحصربفرد می‌باشد که آنرا از اطراف مجزا می‌نماید. در تعریف دیگری از لندفرم آمده است؛ یک واحد عرضه‌ای قابل تشخیص که بوسیله عملکرد فرایندهای طبیعی مشخصی شکل گرفته است (احمدآبادی ۱۳۹۱، ۱۰۲).

۳- ارزیابی توان محیطی

ارزیابی توان محیطی عبارت از برآورد استفاده ممکن انسان از سرزمین برای کاربری‌های کشاورزی، جنگل‌داری، آبی‌پروری، توسعه شهری، صنعتی و روستایی و غیره در چارچوب استفاده‌های کشاورزی، صنعت، خدمات و بازرگانی است (مخدوم، ۱۳۸۴: ۲۵). بنابراین می‌توان توان محیطی را توان بالقوه سرزمین در رابطه با قابلیت‌های محیطی آن برای توسعه دانست. از اینرو، یکی از موضوعات اساسی در فرآیند آمایش سرزمین ارزیابی توان محیطی سرزمین است که عبارت از سنجش موجودی و توان نهفته سرزمین با ملاک‌ها و معیارهای مشخص و از پیش طرح ریزی شده است (آل شیخ و توتونچیان، ۱۳۸۵: ۲). به عنوان پایه و اساس، آمایش سرزمین و ارزیابی توان محیطی برای کشورهایی محسوب می‌شود که درصدد دستیابی به توسعه پایدار، همراه با حفظ منافع نسل‌های آتی هستند. اهمیت ارزیابی توان محیطی سرزمین تا آنجا است که اگر سرزمین بالقوه فاقد توان محیطی مناسب برای اجرای کاربری خاصی باشد، اجرای آن طرح نه تنها سبب بهبود شرایط محیط زیستی منطقه نمی‌شود، بلکه تخریب بیشتر محیط را نیز به دنبال خواهد داشت.

۳- رابطه ژئومورفولوژی و ارزیابی توان محیطی

در سال‌های اخیر در بسیاری از موارد عدم کارایی طرح‌های آمایش سرزمین و همچنین پروژه‌های اجرایی در مناطق مختلف جهان از جمله ایران ناشی از بی‌توجهی مجریان و کارفرمایان به نقش دانش ژئومورفولوژی و کاربرد آن در ارزیابی توان‌های محیطی مناطق و همچنین مکان‌یابی برای طرح‌های توسعه در مقیاس منطقه‌ای و ملی بوده است. شاید یکی از نمونه‌های بارز در این سال‌ها در این خصوص مشکلات به وجود آمده برای سد گتوند بوده است که بطور قطع بدلیل عدم توجه به نقش شرایط ژئومورفولوژیک در مکان‌یابی احداث سد بوده که نتیجه آن در مخاطره قرار گرفتن مهم‌ترین ثروت طبیعی کشور یعنی آب در این بخش از ایران شده است. همچنین این وضعیت مخاطره‌آمیز منجر به شور شدن بخش وسیعی از استان زرخیز خوزستان خواهد شد.

برای ارزیابی توان‌های محیطی مکان‌ها، تنها میزان شیب و جهت‌های آن و یا حتی ویژگی‌های واحدها و زیر واحدهای اشکال زمین (لندفرمی) نمی‌تواند به عنوان ویژگی‌های اساسی ژئومورفولوژیک در نظر گرفته شود. بلکه در ارزیابی توان‌های محیطی یک منطقه، پویایی این عوارض نیز باید مورد توجه قرار گیرد. عوارض ژئومورفولوژیک، عوارضی پویا هستند. بنابراین تنها تأکید بر ویژگی‌های ایستای این عوارض نمی‌تواند منجر به ارزیابی کامل و بدون نقص استعداد محیطی مکان‌ها باشد. در واقع هر یک از فرایندهای تغییردهنده شکل زمین مانند آب، باد، یخچال و نیروی ثقل، بطور مستمر

در حال دستکاری و تغییر چهره زمین هستند که این سبب پویایی چشم‌اندازها شده و نیز گاهی باعث رخداد مخاطرات جبران‌ناپذیری می‌گردد.

شناخت فرایندها و بررسی ساز و کارهای ایجاد و تحول این عوارض کمک شایانی به شناخت توان‌های بالقوه و برنامه‌ریزی بهره‌وری مطلوب و در نهایت توسعه پایدار مناطق جغرافیایی می‌شود. بنابراین توجه به پویایی شکل‌های ناهمواری‌ها در طول زمان از مهمترین مباحثی است که می‌بایست در طرح‌های آمایش سرزمین مد نظر قرار گیرد. شایان ذکر است که دانش ژئومورفولوژی می‌تواند در هر یک از مراحل آمایش سرزمین مانند مرحله شناسایی منابع، مرحله واکاوی و بازکاوی داده‌های محیطی و همچنین ارزیابی و طبقه‌بندی توان محیطی برای توسعه مطلوب نقش بی‌بدیلی ایفاء نماید. عدم توجه به توانمندی دانش ژئومورفولوژی در ارزیابی توان محیطی و طرح‌های آمایش و مکان‌یابی‌ها می‌تواند موجب بروز مخاطرات و خسارات جبران‌ناپذیری شود (مقصودی ۱۳۹۵، ۲).

۴- مدل امتیازدهی منطق ترجیح (LSP^۱)

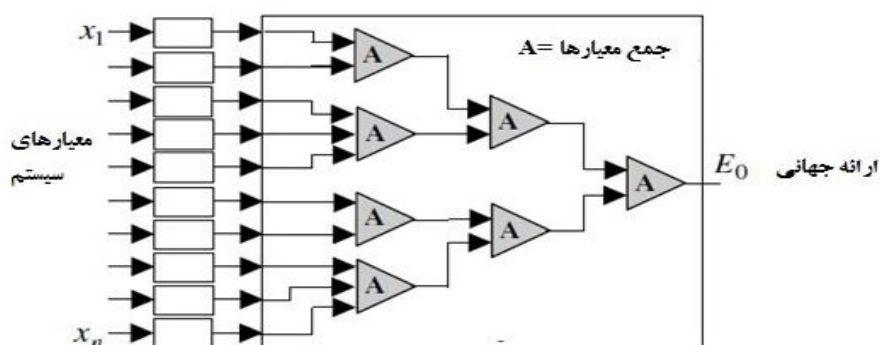
روش تصمیم‌گیری چندمعیاره^۲، از روش‌های تصمیم‌گیری با عوامل و اهداف چندگانه است. این روش برای حل مسائل در دوره‌های زمانی، عدم قطعیت، ریسک و موضوعات پیچیده به کار می‌رود. در سطح یک تصمیم‌گیری چندمعیاره هدف اصلی قرار دارد، در سطح بعدی اهداف جزئی و زیرمجموعه هر هدف جزئی صفات یا معیارهایی برای دستیابی به این اهداف قرار دارند. امروزه در ارزیابی قابلیت اراضی و مکانیابی توسعه روش‌های بسط داده شده MCDM به کار گرفته می‌شود (راهداری، ۱۳۹۶: ۲۹۲). روش منطق امتیازدهی ترجیح از ساختار تجمعی پیروی می‌کند. داده‌های ورودی در یک مقیاس استاندارد و سازمان‌دهی شده مرتبط با معیارها ارائه می‌شوند (Dujmovic et al., 2008:11). داده‌های ورودی بر روی درخت صفات LSP گروه‌بندی و طی چندین مرحله با به کارگیری تلفیق کننده‌های LSP ترکیب می‌شوند. تلفیق کننده‌های LSP با ویژگی جایگزینی و همبودی معیارها، ساختار و نحوه تلفیق را شکل می‌دهند (Malczewski, 2004:331). LSP نتایج قابل اطمینانی در ارتباط با تلفیق منتخب ورودی‌ها و پارامترها تولید می‌کند. خصوصیتی که روش LSP را منحصر به فرد و موثرتر از سایر روش‌های MCE نشان می‌دهد. به کارگیری ساختار تلفیق زوجی معیارها اجازه می‌دهد انعطاف‌پذیری در به کارگیری منطق پیوستگی ارائه شده در عبارت‌های جایگزینی و همبودی و توانایی تلفیق شمار زیادی از داده‌های ورودی بدون از دست دادن معناداری هر داده ورودی با توجه نوع اظهارات انجام گیرد. مقایسه روش LSP با روش‌های ترکیب وزنی و روش سلسله‌مراتبی توسط برخی کارشناسان انجام گرفت است (Dujmović & De Tre, 2011; Dujmović & De Tre, 2009; Dujmović & Scheer, 2010).

روش‌های امتیازدهی وزنی جمعی که به‌طور مکرر در روش‌های MCE استفاده می‌شود. امتیاز تجمعی، جمع وزنی امتیازهای صفت را محاسبه می‌کند $S = W_1S_1 + \dots + W_nS_n$. چنین مدل‌هایی نیازهای اجباری ($S_i=0$ نمی‌تواند $S=0$) یا نیازهای کفایت (مواردی که $S_i=1$ باید تولید کند $S=1$) را حمایت نمی‌کنند. روش LSP تنوعی از تلفیق کننده‌های غیرخطی را که در طبیعت بی‌شمارند (میانگین هندسی $S = S_1W_1S_2W_2 + \dots + S_nW_n$) به کار می‌گیرد و نیازهای اجباری (جایی که $S_i=0$ می‌تواند $S=0$)، نیازهای کفایت و سایر ساختارهای منطقی پیچیده را مدل می‌کند. در مدل‌های افزایشی، وزن معیارها نرمال ($W_1+W_2+\dots+W_n=1$) می‌شود. بنابراین، وزن میانگین برابر با $(W_1+W_2+\dots+W_n=1/n)$ است. وزن میانگین $1/n$ میانگین معناداری یک صفت ورودی را انعکاس می‌دهد (با تغییر امتیاز یک صفت از ۰ تا ۱، تغییر امتیاز خروجی با ارزش وزن متناظر محدود می‌شود. همچنین، با افزایش شمار صفات، معناداری هر صفت در مدل‌های افزایشی به طور بی‌معنا کاهش می‌یابد و گاهی در نتیجه بی‌تأثیر است. در روش LSP هنگامی که تلفیق معیارها غیرخطی است و هر یک از صفات ورودی می‌تواند اجباری، یا اختیاری باشد، این موارد مشاهده نمی‌شود. برتری مدل‌های

¹. Logic of Scoring Preference

². Multi-criteria decision making

LSP غیرخطی در مقایسه با مدل‌های افزایشی سنتی در منابع مختلف بحث شده است (Dujmović & Scheer, 2010:8). روش LSP ابتدا، برای کاربردهای علوم کامپیوتر از قبیل ارزیابی نرم‌افزار محیط ویندوز، ارزیابی جاوا، مقایسه موتورهای جستجو به همان خوبی سایر رویکردهای ارزیابی چندمعیاره توسعه داده شد. اخیراً، روش LSP با استفاده از داده‌های مکانی، GIS و روش ارزیابی چندمعیاره برای حل مسائل در رشته‌های علوم جغرافیایی کاربرد داشته است (Dujmović, 2007; Dujmović & Fang, 2004; Bai, 2006). در تر و دوجمویک (۲۰۰۸) مفهوم نقشه‌های تناسب LSP که درجه‌ی پیوسته‌ای از تناسب در رابطه با هدف یا موضوع ویژه ارائه دادند. هدف اصلی نقشه‌های تناسب LSP تعیین درجه‌ی تناسب منطقه‌ی جغرافیایی با اهدافی از قبیل تناسب برای توسعه صنعتی، کشاورزی، مسکونی، آموزشی و تفریح و غیره است (Hatch et al., 2014:17).

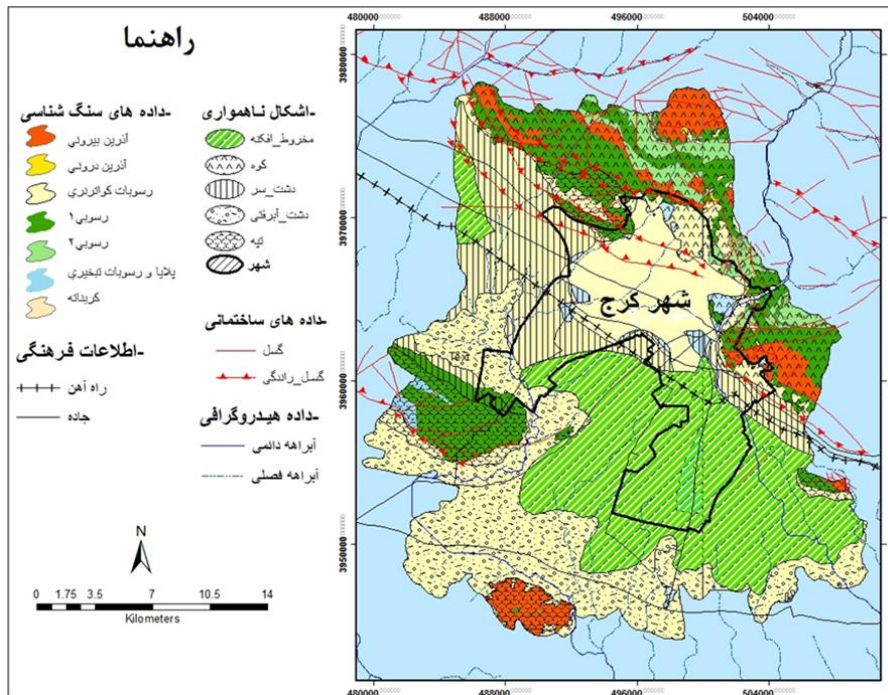

شکل (۱): ساختار مدل LSP (Dujmovic, 2007).

داده‌ها و روش تحقیق

منطقه مورد مطالعه

کرج یکی از کلان شهرهای ایران و همچنین مرکز استان البرز است که در دامنه‌های جنوبی البرز میانی و شمال غرب شهر تهران با وسعتی حدود ۶۵۶ کیلومتر مربع بین ۳۵ درجه و ۴۶ دقیقه تا ۳۵ درجه و ۵۱ دقیقه عرض شمالی و ۵۰ درجه و ۵۴ دقیقه تا ۵۱ درجه و ۳۱ دقیقه طول شرقی واقع شده است و از نظر ژئومورفولوژی به واحدهای کوهستان، تپه، دشت سر و مخروط افکنه تقسیم می‌شود. بخش کوهستانی منطقه بیشتر در مناطق شمالی، شمال شرقی و شرق محدوده و بخش‌های کوچکتر و کم ارتفاع‌تری در قسمت غرب (ارتفاعات حلقه دره) و جنوب، دامنه‌های شمالی کوه آق‌داغ واقع شده است (شکل ۲). واحد دشت سر نیز ادامه لایه سنگ اصلی کوهستان است که به شکل سطح مقعری در قاعده ارتفاعات ظاهر می‌شود و قسمت‌های عمده‌ای از مناطق شهری کرج بر روی لندفرم دشت سر گسترش یافته است. واحد مخروط افکنه نیز توسط رودخانه کرج و بعد از خروج از کوهستان، مخروط افکنه کرج (مخروط افکنه قدیمی که شهر کرج روی آن قرار گرفته است) را بوجود آورده است و در گذر زمان، رودخانه کرج با رسوب گذاری و تراکم مواد رسوبی در سطح مخروط افکنه، باعث بالا آمدن سطح مخروط و تسهیل جابه‌جایی کانال‌ها به طرف جنوب شرق شده و مخروط افکنه بزرگ و کنونی کرج در اثر جابه‌جایی مکرر کانال‌ها بوجود آمده است. واحد دشت آبرفتی از جمله لندفرم‌های رودخانه‌ای است که در نتیجه رسوبگذاری آبرفت‌های حمل شده توسط رودخانه بوجود آمده است. این واحد در قسمت جنوبی و جنوب غربی محدوده مورد مطالعه قرار گرفته است. ارتفاع متوسط منطقه از سطح دریا ۱۳۲۵ متر و به ترتیب بیشترین و کمترین ارتفاع آن ۲۵۵۵ و ۱۱۲۸ متر می‌باشد. رودخانه کرج از ارتفاعات شمال تهران سرچشمه گرفته و پس از عبور از دره‌های عمیق کوهستانی، از شمال شرق وارد شهر کرج شده و با امتداد به سمت جنوب شرق وارد دشت شهریار می‌شود (رنجبر باروق، ۱۳۹۸: ۹۵) (شکل ۲).

شکل (۲): موقعیت جغرافیایی و نقشه ژئومورفولوژی محدوده کلان شهر کرج

داده‌ها

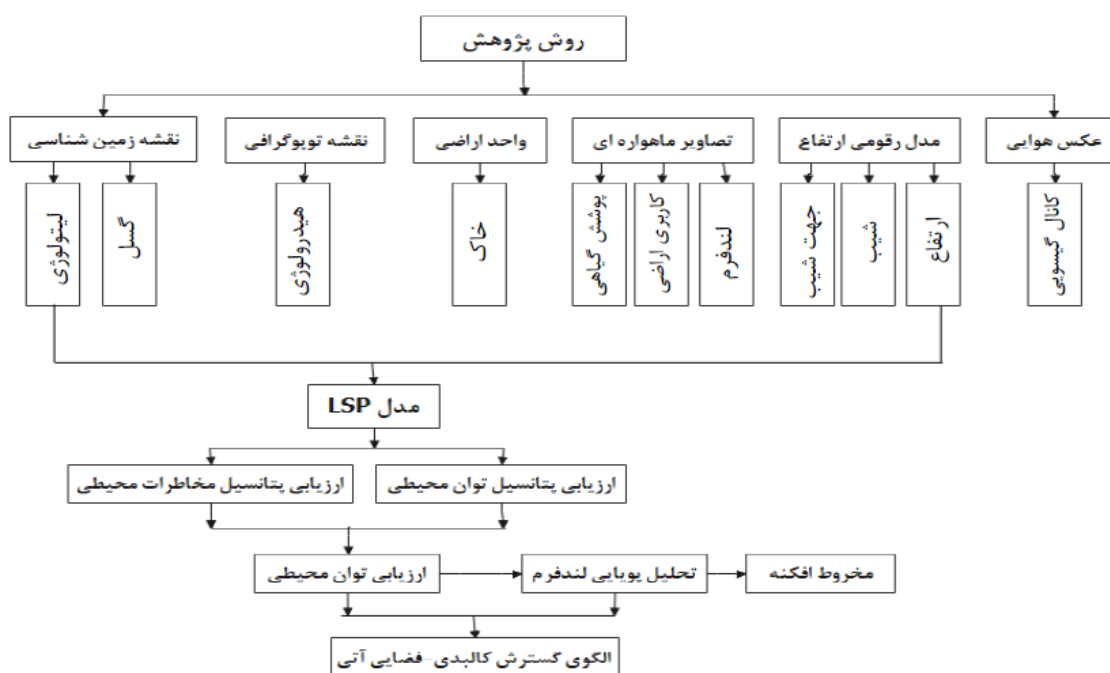
در این پژوهش از طریق مطالعه کتابخانه‌ای، اسناد و مدارک مربوط به موضوع، اقدام به گردآوری اطلاعات و داده‌های مورد نیاز شده است. از نقشه‌های نقشه توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰، سازمان نقشه‌برداری کشور، نقشه‌های زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ سازمان زمین‌شناسی کشور، داده‌های ایستگاه هواشناسی از سازمان هواشناسی، داده‌های ایستگاه هیدرومتری از سازمان آب و منطقه‌ای کشور، تصاویر ماهواره‌ای Landsat8 و عکس‌های هوایی ۱:۲۰۰۰۰ سال ۱۳۳۴ سازمان نقشه‌برداری کشور استفاده شد. همچنین تهیه پرسشنامه و استفاده از تکنیک دلفی، تجزیه و تحلیل اطلاعات آماری از جمله دبی، داده‌های هواشناسی و هیدرولوژی با استفاده از نرم‌افزار Excel، استفاده از نرم‌افزار GoogleEarth برای شناسایی لندفرم‌ها، سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) برای رقوم‌سازی، سازمان‌دهی، آنالیز، مدل‌سازی، نمایش، مدیریت اطلاعات مورد نیاز مورد استفاده قرار گرفت. در این پژوهش در راستای بررسی نقش لندفرم‌ها در توسعه شهری کلانشهر کرج از نقشه ژئومورفولوژی که علاوه بر شکل زمین، فرایندهای موثر را به نوعی با نماد مشخص معرفی می‌کند، استفاده شده است.

روش امتیازدهی منطق ترجیح

روش LSP شامل سه مولفه اصلی درخت صفات، معیارهای مقدماتی و ساختار تجمعی است. درخت صفات براساس تجزیه‌ی سلسله‌مراتبی از ویژگی‌ها، معیارها و زیرمعیارها ایجاد می‌شود (Montgomery & Dragicevic, 2016:21). در این روش ابتدا، ویژگی‌های موثر در تصمیم‌گیری دسته‌بندی می‌شود. هر ویژگی در درخت تصمیم شاخه و زیر شاخه‌هایی دارد که معیارها و زیرمعیارها به صورت دودویی بر آن قرار گرفته است. از اتصال زیر شاخه‌ها، شاخه و از اتصال شاخه‌ها درخت تصمیم ساخته می‌شود. تعداد شاخه و زیر شاخه‌ها به تعداد معیار و زیرمعیارهای تصمیم بستگی دارد (Montgomery et al., 2016:14). معیارهای ژئومورفولوژی، زمین‌شناسی، خاک، هیدرولوژی، پوشش گیاهی به عنوان پتانسیل توان محیطی و معیارهای پتانسیل سیلاب و زلزله‌خیزی به عنوان پتانسیل مخاطرات محیطی در نظر گرفته می‌شوند. با تهیه پرسشنامه و استفاده از تکنیک دلفی، نظر خبرگان در مورد این معیارها بدست می‌آید. با اجرای مدل LSP، نقشه پتانسیل توان محیطی و نقشه پتانسیل مخاطرات محیطی کلان شهر کرج تهیه و از تلفیق این دو،

نقشه توان محیطی توسعه شهری کلان‌شهر کرج آماده می‌شود و سپس به بررسی لندفرم مخروط‌افکنه کرج که پویاترین لندفرم محدوده مورد مطالعه است، در ارتباط با توسعه شهری می‌پردازیم (جدول ۱).

جدول (۱) فلوجارت پژوهش

۱- درخت ویژگی معیارهای LSP

درخت ویژگی معیارهای LSP یک ساختار تجزیه است که همه ویژگی‌ها که مشخصه‌ی هدف ارزیابی شده است، را در بر می‌گیرد. درخت معیارها (برای ارزیابی توسعه شهری) در جدول (۲) نشان داده شده و همچنین هر معیار به زیرمعیارهایی تجزیه شده است. برای مثال معیارهای ارزیابی توان محیطی توسعه شهری به آب و هوا، ژئومورفولوژی، زمین‌شناسی، خاک، هیدرولوژی، پوشش گیاهی و مخاطرات تجزیه می‌شود. در مرحله بعدی این روند ادامه می‌یابد و معیارها به زیرمعیارهایی تجزیه می‌شوند. به عنوان مثال آب و هوا به زیرمعیار باران، دما، رطوبت نسبی، سرعت باد و جهت باد تجزیه می‌شود.

بعد از شناسایی زیرمعیارها، آنها با عنوان اجباری یا اختیاری (مورد نظر اما اجباری نیست) ارزیابی و دسته‌بندی می‌شوند. به عنوان مثال، شیب یک الزام اجباری است زیرا زمین هموار و یا با شیب بسیار کم در رابطه با سطح آب‌های زیرزمینی و دفع فاضلاب در منطقه، مشکل آفرین خواهند بود. بنابراین شیب‌های تند و یا زمین‌های هموار و بسیار کم شیب می‌توانند، هزینه‌های سنگینی از نظر شهرسازی به همراه داشته باشند. از اینرو، به منظور مدل‌سازی الزامات اجباری، ما نیاز به مدل‌های ریاضی داریم که ویژگی چندگانه و غیرافزایشی دارند. آشکار است که تمام زیرمعیارها اجباری نیستند. ترکیب صفات با استفاده از ساختار تجمعی ضربی (مثل میانگین هندسی) که تمام ورودی‌ها اجباری باشند، نادرست است. بنابراین ما نیاز به روش‌های تجمعی انعطاف‌پذیرتر داریم. در جدول (۱)، نماد (+) ویژگی‌های اجباری و (-) ویژگی‌های اختیاری را نشان می‌دهد.

جدول (۲) درخت ویژگی معیارها برای ارزیابی قابلیت زمین برای شهر

۱- آب و هوا	۵- خاک
۱-۱ میانگین بارندگی سالانه (+)	۵-۱ بافت (-)
۱-۲ میانگین دمای سالانه (+)	۵-۲ زهکشی (-)
۱-۳ سرعت باد (+)	۵-۳ نفوذپذیری (-)
۱-۴ درصد رطوبت نسبی (+)	۵-۴ حاصلخیزی (-)
۱-۵ جهت باد غالب (+)	۵-۵ ساختمان (-)
۲- ژئومورفولوژی	۵-۶ عمق (+)
۲-۱ لندفرم (+)	۶- پوشش گیاهی
۲-۲ شیب (+)	۶-۱ درصد پوشش درختی (+)
۲-۳ ارتفاع از سطح دریا (+)	۷- مخاطرات محیطی
۲-۴ جهت جغرافیایی (+)	۷-۱ پتانسیل سیلاب (+)
۳- زمین شناسی	۷-۲ پتانسیل زمین لغزش (+)
۳-۱ لیتولوژی (+)	۷-۳ زلزله خیزی (+)
۳-۲ گسل اصلی (+)	
۴- هیدرولوژی	
۴-۱ آب زیرزمینی (+)	

۲- تعریف ویژگی معیارهای ارزیابی

معیارهای مورد استفاده در این پژوهش برای ارزیابی توان محیطی جهت توسعه شهری شامل هفت گروه معیار که عبارتند از: آب و هوا، ژئومورفولوژی، زمین شناسی، خاک، هیدرولوژی، پوشش گیاهی و مخاطرات محیطی می باشد. گروه اول، معیار آب و هوا که شامل زیرمعیارهای میانگین بارندگی سالانه، میانگین دمای سالانه، میانگین سرعت باد، میانگین رطوبت نسبی و جهت باد.

گروه دوم معیار ژئومورفولوژی که شامل زیرمعیارهای لندفرم، شیب، جهت شیب، ارتفاع.

گروه سوم معیار زمین شناسی که شامل زیرمعیارهای لیتولوژی و گسل.

گروه چهارم معیار خاک که شامل زیرمعیارهای بافت، ساختمان، حاصلخیزی، عمق، نفوذپذیری و زهکشی خاک.

گروه پنجم معیار هیدرولوژی که شامل زیرمعیار سطح آب زیرزمینی.

گروه ششم معیار پوشش گیاهی که شامل زیرمعیار درصد پوشش درختی.

گروه هفتم معیار مخاطرات محیطی که شامل زیرمعیار پتانسیل سیلاب، پتانسیل زمین لغزش و زلزله خیزی .

شرح مفصلی از معیارهای انتخاب شده در ارزیابی توان محیطی توسعه شهری به شرح زیر است:

معیار آب و هوا: زیرمعیارهای مشخص شده برای نشان دادن شرایط آب و هوایی عبارتند از: بارش، دما، رطوبت نسبی، سرعت باد و جهت باد. اما با توجه به اینکه زیرمعیارهای آب و هوا در محدوده مطالعاتی بصورت یکسان هستند و تفاوتی در سراسر محدوده مطالعاتی ندارند. بنابراین معیار آب و هوا در فرآیند مدل سازی تأثیرگذار نخواهد بود. از اینرو در فرآیند مدل سازی معیار آب و هوا در نظر گرفته نشده است. در ارتباط با جهت باد لازم به توضیح است که این زیرمعیار در ارزیابی توان محیطی توسعه شهری اهمیت زیادی دارد و در مرحله تجزیه و تحلیل نتایج ارزیابی توان محیطی توسعه شهری جهت باد با توجه به مراکز دفن زباله مورد توجه قرار می گیرد.

معیار ژئومورفولوژی: زیرمعیارهای ژئومورفولوژی عبارتند از: لندفرم، شیب، جهت شیب و ارتفاع. محدوده مورد مطالعه دامنه وسیعی از شیب‌ها را از ۰ تا ۶۳ در صد شامل می‌شود و حدود ۴۵ در صد از زمین‌های منطقه دارای شیب ۲ تا ۵ درجه است، که بخش خوبی از منطقه جهت توسعه شهری می‌باشد. از نظر ارتفاع نیز، محدوده مورد مطالعه دارای ارتفاع ۱۱۳۶ تا ۲۵۴۷ متر است و حدود ۶۰ درصد از محدوده مورد مطالعه دارای ارتفاع ۱۱۳۶ تا ۱۳۰۰ متر می‌باشد. از نظر جهت شیب، محدوده مورد مطالعه در چهار جهت اصلی شمالی، جنوبی، شرقی، غربی طبقه‌بندی گردید و جهت‌های جنوبی و شرقی دارای بیشترین فراوانی هستند. لندفرم‌های محدوده مورد مطالعه نیز با توجه به نقشه ژئومورفولوژی منطقه شامل مخروط افکنه، دشت‌سر، دشت‌آبرفتی، تپه و کوهستان است. با تهیه نقشه ژئومورفولوژی منطقه کلان‌شهر کرج، لندفرم‌های دشت‌آبرفتی، مخروط افکنه، دشت‌سر، تپه و کوه تشخیص داده شد (شکل ۱). کوه و تپه به دلیل شیب زیاد در طبقه نامناسب توسعه شهری قرار گرفتند. همچنین دشت‌آبرفتی، به دلیل دارا بودن شیب ملایم و توپوگرافی هموار، نفوذپذیری بالای رسوبات، آب زیرزمینی و حاصلخیزی خاک، محیط مناسبی را جهت استقرار و توسعه شهرها بوجود آورده است. اما تمامی بخش‌های دشت‌آبرفتی بطور یکنواخت مناسب نمی‌باشند. همچنین در معرض فرآیندهای رودخانه‌ای (طغیان) و نشست زمین قرار دارند. به همین دلیل دشت‌آبرفتی در شرایط تقریباً مناسب از نظر توسعه شهری قرار گرفته است. مخروط افکنه و دشت‌سر از نظر ویژگی‌های آب و هوایی (بادهای بین کوه و دشت)، آب‌های سطحی و زیرزمینی، خاک و کشاورزی، چشم انداز خوب و فضای سبز طبیعی، از شرایط مثبتی به منظور توسعه شهری برخوردارند و همچنین دارای عوامل بازدارنده از جمله سیلاب و نشست زمین هستند اما نسبت به دشت‌آبرفتی دارای شرایط بهتری برای توسعه شهری می‌باشند.

همچنین زیرمعیارهای مشخص شده برای نشان دادن ویژگی‌های خاک عبارتند از: نفوذپذیری، عمق، زهکشی، حاصلخیزی، ساختمان و بافت خاک می‌باشند. علت در نظر گرفتن زیرمعیارهای زهکشی، نفوذپذیری، حاصلخیزی، ساختمان و بافت خاک در محدوده مورد مطالعه به این دلیل است که بایستی ارزیابی توان محیطی توسعه شهری با رویکرد حفظ اراضی مرغوب برای فعالیت‌های کشاورزی صورت گیرد و اگر زمین مناسب کشاورزی است در آن نواحی توسعه شهری و ساخت و ساز صورت نگیرد و برای کاربری‌های کشاورزی و یا فضای سبز در نظر گرفته شود. این زیرمعیارها، به عنوان زیرمعیارهای اختیاری در نظر گرفته شدند. همچنین زیرمعیار عمق خاک با توجه به اهمیت آن در شهرسازی، به عنوان زیرمعیار اجباری مورد توجه قرار گرفت.

معیار هیدرولوژی: با توجه به قرار گرفتن کلان‌شهر کرج در کمربند نیمه خشک، زیرمعیار آب زیرزمینی برای معیار هیدرولوژی در نظر گرفته شد. همچنین با توجه به اینکه بالا بودن سطح ایستایی آب در اراضی شهری، مشکلاتی را برای سازه‌های شهری و بخصوص سازه‌های سنگین به همراه دارد، عمق کمتر از ۵۰ متر و بالای ۵۰ متر برای این زیرمعیار در نظر گرفته شد.

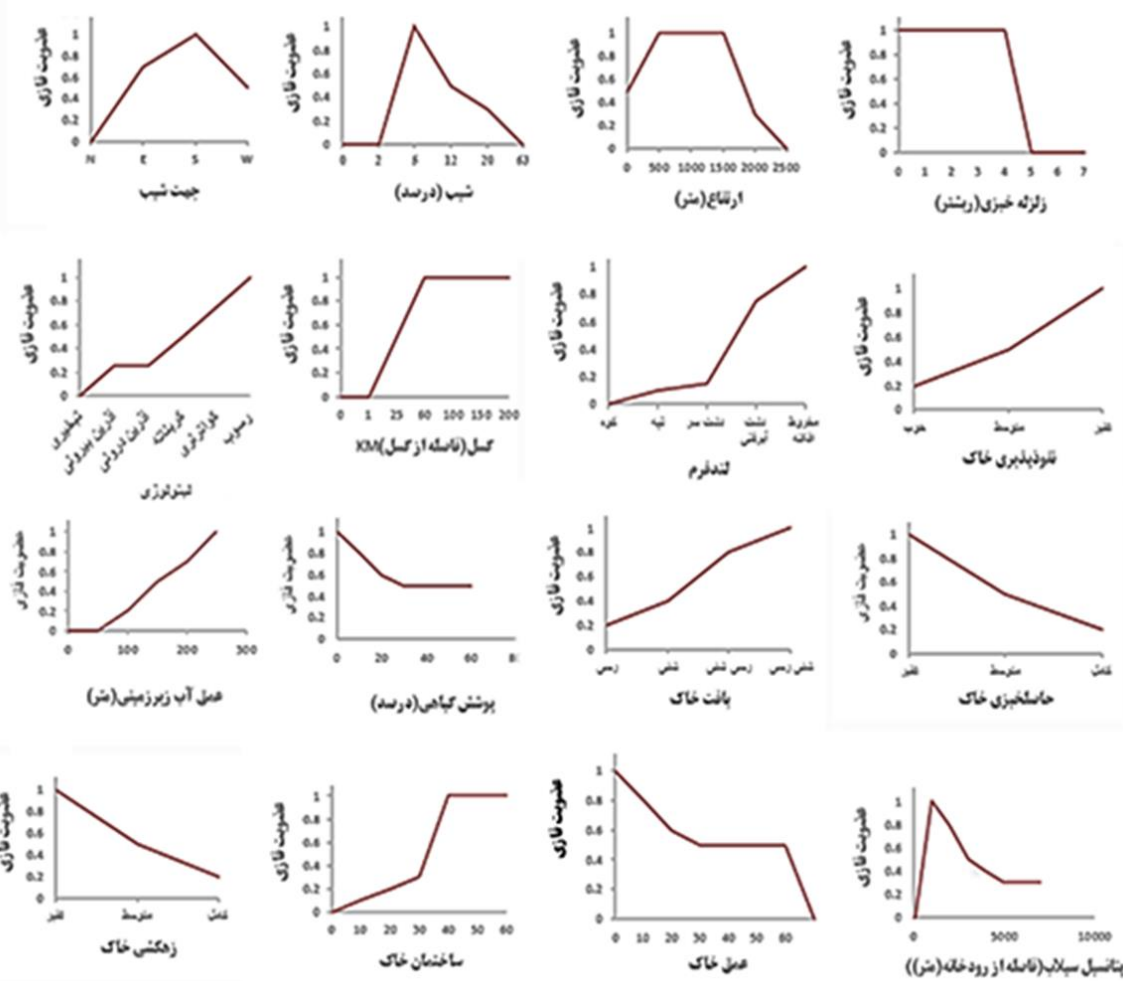
معیار پوشش گیاهی: زیرمعیار در صد پوشش درختی برای این معیار در نظر گرفته شد. دلیل اهمیت این معیار در ارزیابی توان محیطی توسعه شهری، حفظ پوشش گیاهی و جلوگیری از توسعه شهری و ساخت و ساز در این مناطق می‌باشد. معیار زمین‌شناسی: گسل و لیتولوژی به عنوان زیرمعیارهای زمین‌شناسی در نظر گرفته شد. با توجه به اینکه تمرکز گسل در محدوده مورد مطالعه بسیار زیاد است، از اینرو بایستی از توسعه شهری در حریم گسل اجتناب کرد. از نظر لیتولوژی نیز، آن دسته از اراضی که از نظر زمین‌شناسی دارای ساختمان توده‌ای و یکپارچه هستند، مانند اراضی که سنگ پی آن‌ها گرانیت است، نسبت به اراضی که از ساختمان منفصل تشکیل شده‌اند، در مقابل زمین‌لرزه مقاوم‌تر هستند. همچنین اراضی آبرفتی قدیمی که ذرات تشکیل دهنده آنها توسط سیمان به یکدیگر متصل شده‌اند، نسبت به اراضی که ذرات آنها فاقد سیمان هستند، از آبرفت‌های منفصل مقاومت بیشتری دارند. از اینرو در محدوده مورد مطالعه نواحی که دارای

لیتولوژی گرانیب و آذرین هستند در نواحی مرتفع واقع شده‌اند و برای توسعه شهری مناسب نیستند. همچنین قسمت زیادی از منطقه را رسوبات کواترنری در بر گرفته است.

معیار مخاطرات محیطی: پتانسیل سیلاب، زمین لغزش و زلزله‌خیزی نیز به عنوان زیرمعیارهای مخاطرات محیطی در نظر گرفته شده است. به منظور بررسی پتانسیل سیلاب محدوده مورد مطالعه، فاصله از رودخانه کرج در نظر گرفته شد. همچنین به منظور بررسی زلزله‌خیزی محدوده مورد نظر، از سابقه زلزله‌های رخ داده ی ۱۰۰ سال گذشته محدوده مورد مطالعه استفاده شد و با توجه به بزرگای زلزله، بزرگای کمتر از چهار و بیشتر از چهار در نظر گرفته شد. از نظر بررسی پتانسیل زمین لغزش نیز، هیچ رخداد زمین لغزشی در محدوده مورد مطالعه گزارش نشده است.

۳- استانداردهای فازی و وزندهی به معیارها

استانداردسازی یا هم‌مقیاس کردن معیارها با به کارگیری توابع فازی و بولین انجام می‌گیرد (عسکریان، ۱۳۹۷: ۱۵۷). معیارها و زیرمعیارهای مدل بعد از رستری شدن یا به کارگیری تابع فاصله، ویژگی اکولوژیکی منطقه استانداردسازی شد (شکل ۳). مرحله‌ی وزندهی به ویژگی‌ها، معیارها و زیرمعیارها بعد از تشکیل درخت تصمیم انجام می‌گیرد، ابتدا، برای هر زیرمعیار وزن تعیین و به هر زیرشاخه که از اتصال دو زیرمعیار و به هر شاخه که از اتصال دو زیر شاخه ایجاد می‌شود وزن مجزایی اختصاص داده می‌شود. تعیین، وزندهی و قابلیت جایگزینی معیارها و زیرمعیار با به کارگیری نظر استادان بومی منطقه و متخصص در این زمینه انجام گرفت.

شکل (۳) استانداردهای ارزیابی توان محیطی توسعه شهری (محور عمودی ارزش فازی و محور افقی ارزش توان محیطی)

۴- قابلیت جایگزینی

مرحله‌ی تعیین قابلیت جایگزینی یا هم‌بودی ویژگی‌ها، معیارها و زیرمعیارها است. منظور از این مرحله، تعیین ویژگی‌ها، معیارها و زیرمعیارهای مهم در تصمیم‌گیری است. به طوری که اثر کم یا زیاد ویژگی‌ها، معیارها و زیرمعیارها بر تصمیم‌گیری با بازه‌ی عددی مثبت و منفی یا حروف انگلیسی تعیین می‌شود. حروف انگلیسی با علامت - یا + نشان دهنده‌ی مقدار عددی جایگزینی یا هم‌بودی هر ویژگی، معیار و زیرمعیار نسبت به دیگری است (جدول ۳). اگر هر دو ویژگی، معیار یا زیرمعیار برای ارزیابی یا دستیابی به هدف ضروری است، پارامترهای هم‌بودی یا عدم جایگزینی به کار گرفته می‌شود. میزان هم‌بودی با حروف یا عدد تعیین می‌شود. حداکثر هم‌بودی ۹/۰۶- (C++) و حداقل هم‌بودی ۰/۶۱۹ (C--) است. برای مثال، در ایران شیب و آب دو معیار مهم در توسعه‌ی شهری است، بنابراین، در ارزیابی توسعه‌ی شهری هم‌بودی بالایی بین این دو معیار وجود دارد. اگر وجود یک ویژگی، معیار یا زیرمعیار کافی باشد، پارامترهای جایگزینی به کار گرفته شده و میزان جایگزینی با حروف یا عدد تعیین می‌شود. اگر هر دو ویژگی، معیار یا زیرمعیار بر همدیگر تأثیر ندارند، پارامتر بی‌طرفی لحاظ می‌شود (Montgomery et al., 2016:14).

جدول (۳) ارزش‌گذاری قابلیت جایگزینی معیارها و زیرمعیارها

جایگزینی								
+∞	۲۰/۶۳	۹/۵۲۱	۵/۸۰۲	۳/۹۲۹	۲/۷۹۲	۲/۰۱۸	۱/۴۴۹	۱
D	D++	D+	D+-	DA	D-+	D-	D--	A
1	۰/۶۱۹	۰/۲۱۶	-۰/۱۴۸	-۰/۷۲	-۱/۶۵۵	-۳/۵۱	-۹/۰۶	-∞
A	C--	C-	C+	CA	C+-	C+	C++	C
هم‌بودی								

۵- الگوریتم تلفیق اطلاعات مکانی

معیارها و زیرمعیارهای درخت تصمیم به صورت زوجی با هم ترکیب می‌شوند. برای ترکیب معیار و زیرمعیارهای مربوط به جایگزینی یا هم‌بودی روش میانگین توان وزن‌دار^۱ به کار گرفته شد (Montgomery et al., 2016: 14). X متغیر (معیارها و زیرمعیارها)، W وزن هر متغیر و I میزان هم‌بودی یا جایگزینی.

$$GCD (x_1, \dots, x_n) = (w_1 x_1^I + \dots + w_n x_n^I)^{1/I}$$

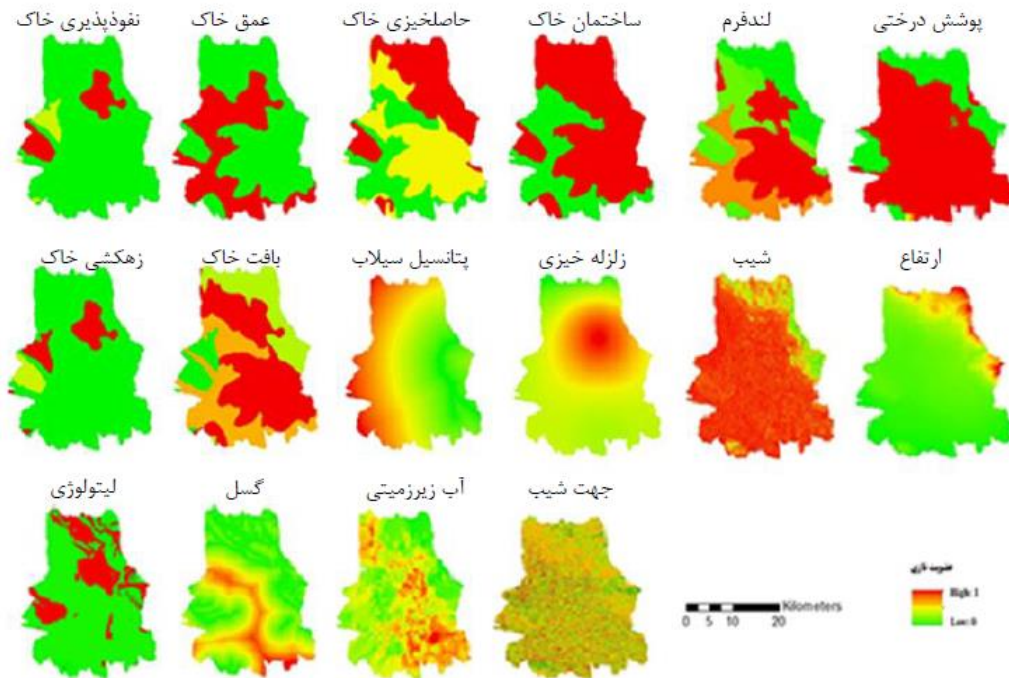
یافته‌های پژوهش

نقشه‌های هر معیار بعد از استانداردسازی در شکل (۴) نشان داده شده است. در مرحله‌ی بعد همه‌ی معیارها به صورت زوجی با قابلیت جایگزینی (A)، ترکیب شدند (شکل ۵). در اجرای مدل LSP، نقشه‌های ارزیابی پتانسیل توان محیطی و پتانسیل مخاطرات محیطی آماده و از تلفیق این دو، نقشه نهایی ارزیابی توان محیطی توسعه شهری در محیط GIS تهیه شد که در ادامه به بررسی آنها می‌پردازیم. نقشه‌ی پتانسیل توان محیطی محدوده کلان‌شهر کرج، براساس معیارهای ژئومورفولوژی، زمین‌شناسی، خاک، هیدرولوژی و پوشش گیاهی ارائه شده است.

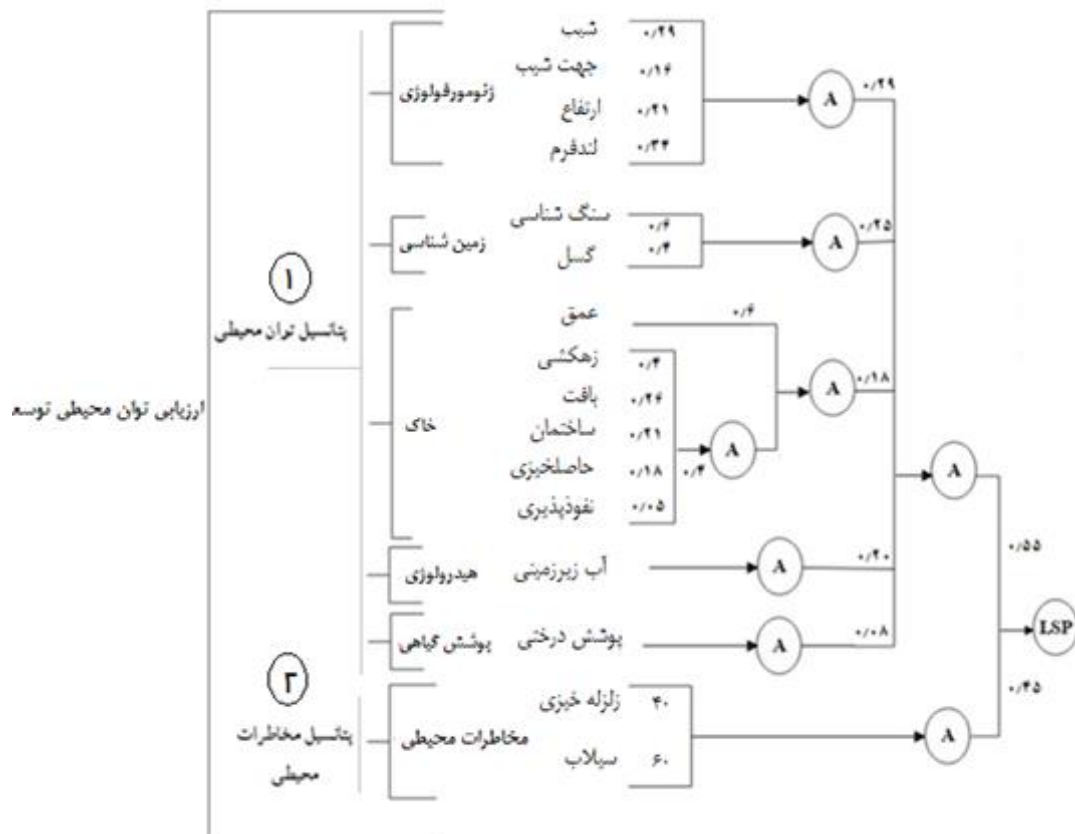
براساس نقشه پتانسیل توان محیطی توسعه شهری (شکل ۶) مشخص شد که ۱۱،۷۳ درصد (معادل ۸۱،۹۹ کیلومتر مربع) از محدوده مورد مطالعه دارای توان محیطی توسعه شهری خیلی کم، ۱۲،۳۵ درصد (معادل ۸۶،۳۲ کیلومتر مربع) دارای توان محیطی توسعه شهری کم، ۲۲،۰۶ درصد (معادل ۱۵۴،۱۶ کیلومتر مربع) دارای توان محیطی توسعه شهری متوسط،

^۱ Weighted Power Mean

۳۲,۴۲ درصد (معادل ۲۲۶,۵۴ کیلومتر مربع) دارای توان محیطی توسعه شهری زیاد، ۲۱,۴۲ درصد (۱۴۹,۷۲ کیلومتر مربع) دارای توان محیطی توسعه شهری خیلی زیاد بود.

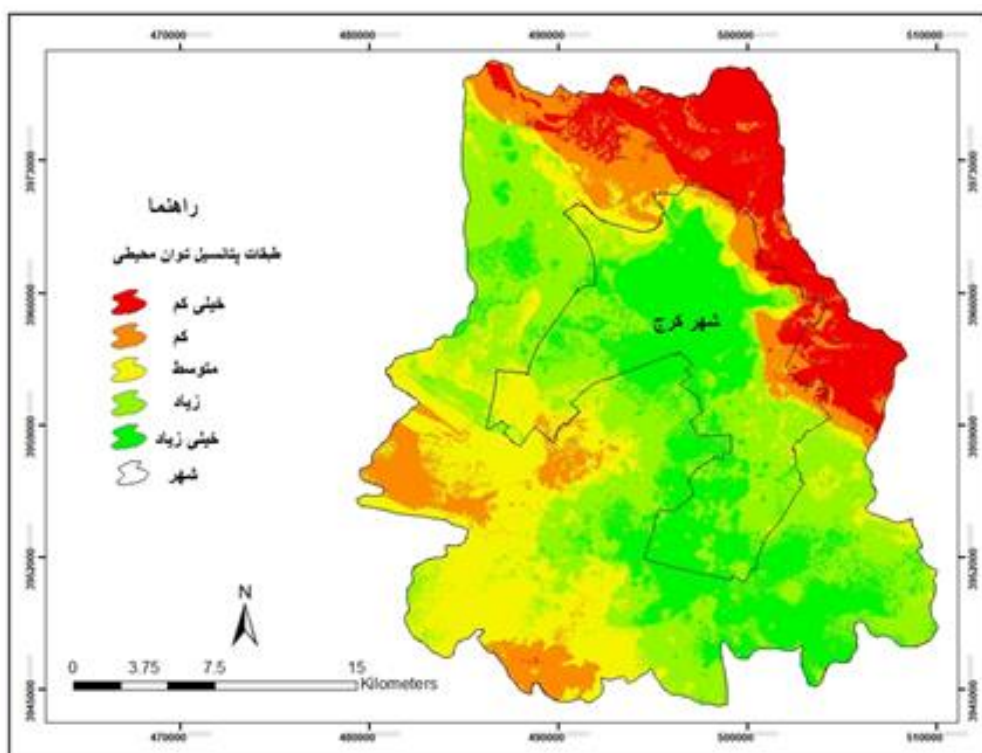
شکل (۴) معیارهای فازی سازی شده برای ورود به مدل LSP

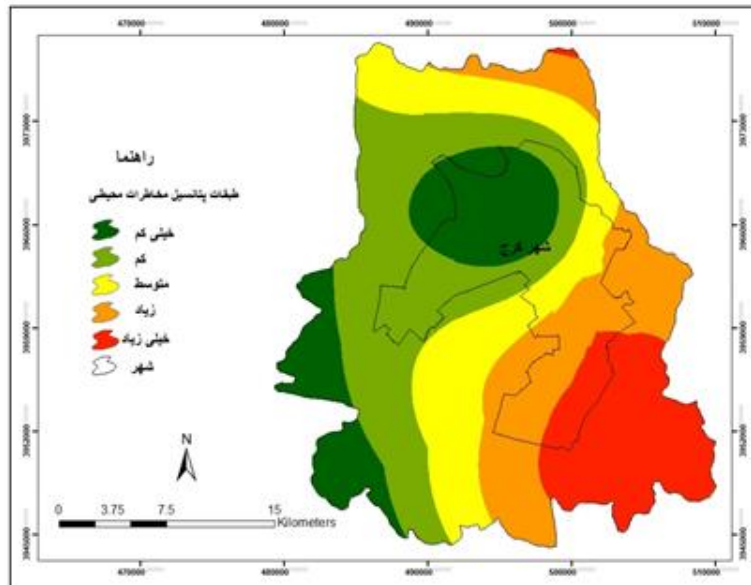
شکل(۵): ساختار تجمعی LSP برای ارزیابی توان محیطی توسعه شهری در آمایش سرزمین

در ارزیابی پتانسیل مخاطرات محیطی، از معیارهای پتانسیل سیلاب و زلزله‌خیزی استفاده شد. به دلیل اینکه هیچ گزارشی از زمین‌لغزش در محدوده مورد مطالعه ثبت نشده بود؛ در جریان عملیاتی کردن مدل این زیرمعیار در نظر گرفته نشد و نقشه‌ی پتانسیل مخاطرات محیطی محدوده مورد مطالعه که در شکل (۶) ارائه شده، بدست آمد. براساس نقشه پتانسیل مخاطرات محیطی مشخص شد که ۱۶,۷۴ درصد (معادل ۱۱۷,۰۲ کیلومتر مربع) از محدوده مورد مطالعه دارای پتانسیل مخاطرات محیطی خیلی کم، ۲۸,۱۹ درصد (معادل ۱۹۶,۹۵ کیلومتر مربع) دارای پتانسیل مخاطرات محیطی کم، ۲۰,۴۹ درصد (معادل ۱۴۳,۱۶ کیلومتر مربع) دارای پتانسیل مخاطرات محیطی متوسط، ۱۹,۰۹ درصد (معادل ۱۳۳,۳۷ کیلومتر مربع) دارای پتانسیل مخاطرات محیطی زیاد، ۱۵,۴۷ درصد (۱۰۸,۱۵ کیلومتر مربع) دارای پتانسیل مخاطرات محیطی خیلی زیاد بوده است. از جمله عوامل تأثیرگذار در افزایش توان مخاطرات محیطی در محدوده مورد مطالعه، تأثیر مخاطره سیلاب رودخانه کرج که در قسمت شرقی محدوده مورد مطالعه است.

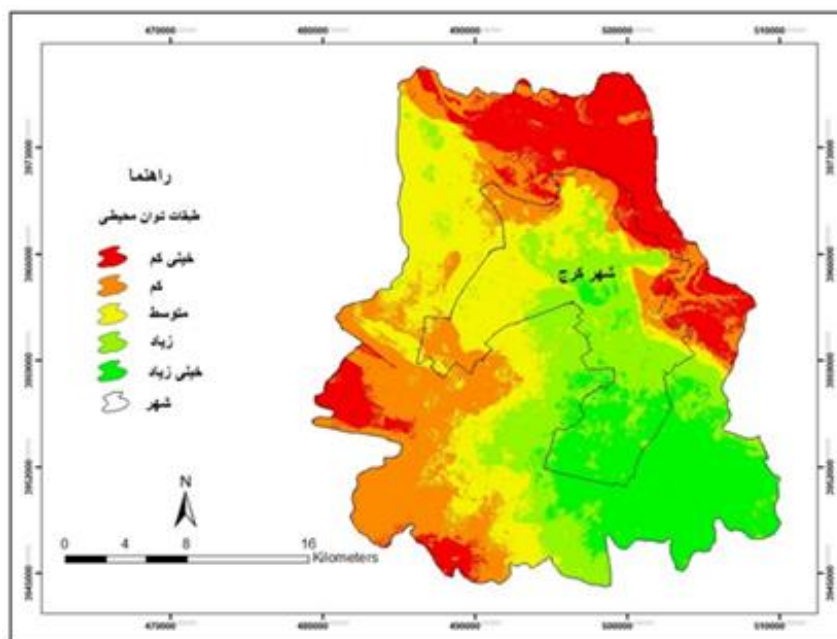
پس از ارزیابی دو نقشه‌ی پتانسیل سیلاب و پتانسیل مخاطرات محیطی محدوده کلان شهر کرج، وزن‌دهی آنها انجام شد و نقشه ارزیابی توان محیطی توسعه شهری شکل (۷) بدست آمد. براساس نقشه ارزیابی توان محیطی توسعه شهری مشخص شد که ۱۶,۱۳ درصد (معادل ۱۱۲,۶۸ کیلومتر مربع) از محدوده مورد مطالعه دارای توان محیطی توسعه شهری خیلی کم، ۲۳,۳۶ درصد (معادل ۱۶۳,۱۸ کیلومتر مربع) دارای توان محیطی توسعه شهری کم، ۲۴,۵ درصد (معادل ۱۷۱,۱۷ کیلومتر مربع) دارای توان محیطی توسعه شهری متوسط، ۱۸,۵۱ درصد (معادل ۱۲۹,۳۵ کیلومتر مربع) دارای توان محیطی توسعه شهری زیاد، ۱۷,۴۷ درصد (۱۲۲,۰۵ کیلومتر مربع) دارای توان محیطی توسعه شهری خیلی زیاد بوده است.

شکل (۶) نقشه پتانسیل توان محیطی توسعه شهری محدوده کلان شهر کرج

شکل (۷): نقشه پتانسیل مخاطرات محیطی محدوده کلان شهر کرج

شکل (۸): نقشه ارزیابی توان محیطی محدوده کلان شهر کرج

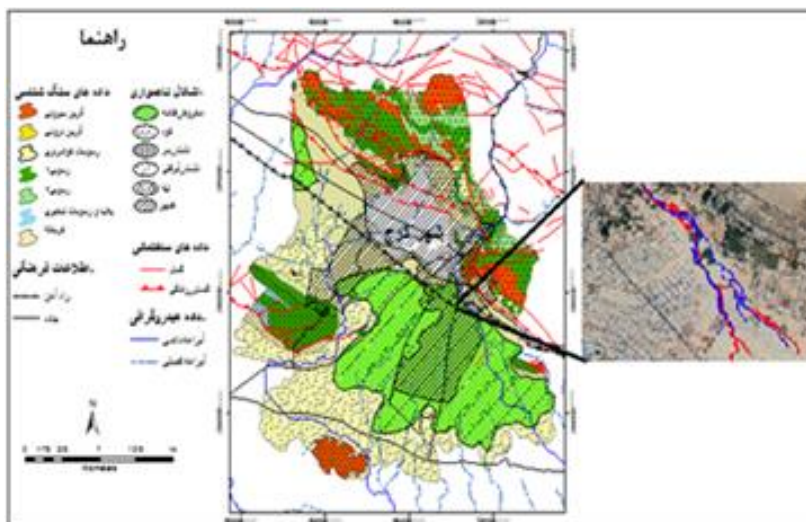
پویایی لندفرم‌های ژئومورفیک

لندفرم‌های ژئومورفیک، عوارضی پویا هستند. از این رو تنها تأکید بر ویژگی‌های ایستای این عوارض نمی‌تواند منجر به ارزیابی کامل و بدون نقص استعداد محیطی مکان‌ها باشد. در واقع فرایند تغییر شکل لندفرم در محدوده مورد مطالعه در اثر رویداد کاتاستروف سیلاب، سبب پویایی فرم ارضی در منطقه شده و تعادل مورفودینامیک محیط را به هم زده و خطر سیلاب تجهیزات و امکانات شهری این بخش را مورد تهدید قرار داده و خسارات‌های زیان‌بار و جبران‌ناپذیری را سبب می‌شود. در محدوده‌ی مورد مطالعه، توسعه‌ی دشت‌سرها نتیجه‌ی عقب‌نشینی پیشانی کوهستان (از خط کنیک) در اثر هوازدگی، تخریب و جریان‌های سطحی می‌باشند (احمدی، ۱۳۸۷: ۵۲). در نتیجه پویایی دشت‌سرها چندان محسوس نیست

و تغییرات آنها و عقب‌نشینی پیشانی کوهستان در اثر فرسایش و هوازدگی شاید چندین میلیون سال به طول انجامد. همچنین، دشت آبرفتی در اثر حمل مواد (شن دانه ریز و ماسه) توسط رودخانه در سطح هموار دشت انباشته شده و پویایی بیشتر دشت آبرفتی را در قسمتی که رودخانه وجود دارد، می‌توان ملاحظه کرد. اما در لندفرم مخروط‌افکنه، کانال‌های گیسویی به صورت واگرا پخش و گسترده شده‌اند. از اینرو به دلیل تغییر مسیر کانال‌های گیسویی در سطح مخروط‌افکنه، میزان پویایی آن نسبت به لندفرم‌های دشت‌سر و دشت‌آبرفتی بیشتر و در کوتاه مدت محسوس است. بنابراین در این پژوهش پویایی لندفرم مخروط‌افکنه کرج مورد مطالعه قرار گرفت.

۱- بررسی و تحول کانال‌های گیسویی در سطح مخروط‌افکنه

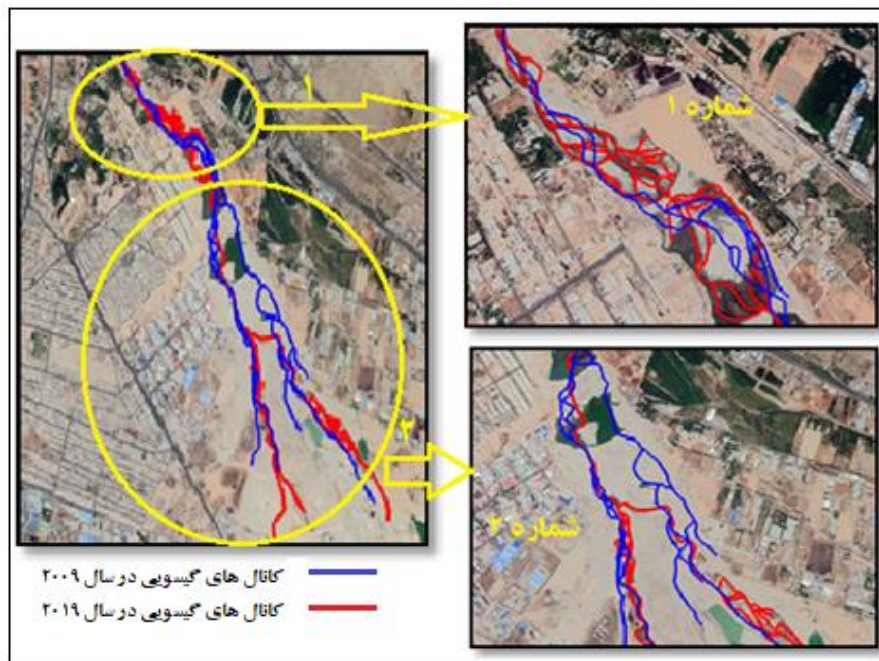
الگوی زهکشی جریان‌های گیسویی تحت‌تأثیر شیب توپوگرافی مخروط‌افکنه، حالت موازی و واگرا دارد. این الگو در مخروط‌افکنه‌ی کرج نیز به خوبی دیده می‌شود. عمق کانال‌های گیسویی عموماً از رأس مخروط به سمت قاعده‌ی آن کاهش یافته، ولی برعکس، عرض آنها در همین راستا افزایش می‌یابد. لازم به ذکر است که عرض و عمق کانال‌های گیسویی به وسعت مخروط، حجم دبی، وسعت حوضه‌ی آبریز و شیب کانال بستگی دارد (مقصودی، ۱۳۹۱: ۱۰۴). بدیهی است تغییر مسیر کانال‌های گیسویی در سطح مخروط‌افکنه، نشانه‌ی پویایی این لندفرم است و بررسی آنها می‌تواند ما را در شناخت تحول و پیش‌بینی خطرات ناشی از آنها آگاه نماید. بنابراین در این پژوهش به منظور بررسی پویایی مخروط‌افکنه کرج، از تصاویر ماهواره‌ای منطقه با فاصله زمانی ۱۱ ساله (۲۰۰۹ و ۲۰۱۹) به عنوان ابزار اصلی استفاده شده است. تکنیک کار، مقایسه‌ی تغییرات شبکه‌ی کانال‌ها بر سطح مخروط‌افکنه از طریق انطباق شبکه‌ی زهکشی در تصاویر ماهواره‌ای دو دوره بوده است (شکل ۹).

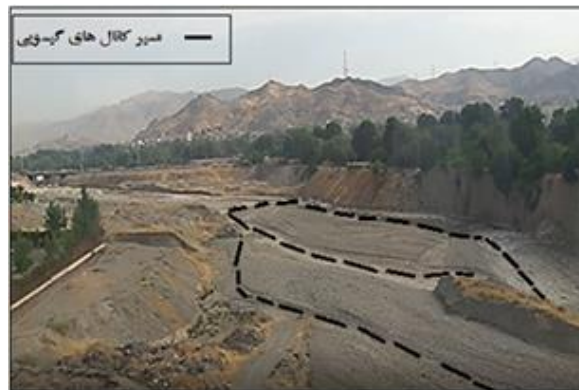
شکل (۹): نقشه موقعیت کانال‌های گیسویی در محدوده مورد مطالعه

مسیر کانال‌های گیسویی در سطح مخروط‌افکنه کرج به دلیل ساخت و ساز و توسعه‌ی شهری کانال‌کشی شده‌اند و تنها در قسمت شرقی مخروط‌افکنه به دلیل عدم توسعه‌ی شهری، کانال‌های گیسویی بر سطح مخروط‌افکنه قابل مشاهده می‌باشند. بنابراین کانال‌های گیسویی قسمت شرقی مخروط‌افکنه کرج از تصاویر ماهواره‌ای سال‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۹ دیجیتایز و انطباق داده شدند. با مقایسه‌ی تصاویر ماهواره‌ای منطقه با یک فاصله زمانی ۱۱ ساله (۲۰۰۹-۲۰۱۹) در شکل (۱۰) ترسیم شده است. این نقشه شکل گسترش کانال‌های گیسویی را بر سطح مخروط‌افکنه کرج به وضوح نشان می‌دهد. نتایج نشان می‌دهد که کانال‌های گیسویی طی دوره‌ی تحت بررسی، ناپایدار بوده و موقعیت و مسیر آنها بطور نامنظم

تحت تأثیر عملکرد سیلاب‌ها تغییر نموده است. انشعابات اصلی بعد از خروج از کوهستان به صورت واگرا و پیاپی تقسیم شده و شبکه گسترده‌ای را تشکیل داده است. این شبکه در مجموع الگوی موازی، درهم و واگرا را به طور همزمان دارد و به سمت قاعده مخروطافکنه بر تعداد انشعابات آن افزوده می‌شود. علاوه بر این، براساس مقایسه‌ی دوره‌ای، تغییرات مشخصی را نشان می‌دهد. بدیهی است در دوره‌ی زمانی کوتاه مدت، عامل اصلی تحول جریان‌های گیسویی، سیلاب‌هایی است که در دوره‌ی معینی از سال حجم بار رسوبی حمل شده توسط کانال اصلی را در سطح انشعابات گیسویی افزایش داده و موجب تغییر مسیر آنها می‌شود. به دنبال این تغییر مسیرها، کانال‌های متروک تشکیل می‌شود. علاوه بر رسوب‌گذاری در بستر کانال‌ها، شدت جریان ناشی از سیلاب‌های فصلی و دوره‌ای نیز موجب حفر کناره برخی از انشعابات شده و سرانجام پس از سرریز شدن سیلاب از محل نقاط حفر شده، مقدمات انحراف و تغییر مسیر کانال فراهم می‌شود. از سوی دیگر تغییر مسیر کانال‌های گیسویی و ناپایداری آنها در قسمت شرقی مخروطافکنه کرج، نشانه‌ی فعال بودن این قسمت از مخروطافکنه و پویایی بیشتر آن نسبت به سایر قسمت‌های مخروطافکنه است.

شکل (۱۰): تصویر تحول کانال‌های گیسویی در سطح مخروطافکنه کرج (تصویر ماهواره‌ای سال‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۹)

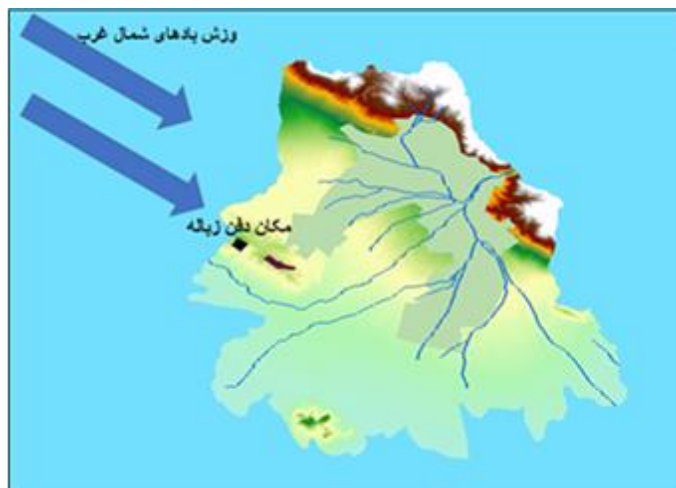
شکل (۱۱): تصویر قسمت شرقی مخروطافکنه و مسیر کانال‌های گیسویی

ارائه‌ی الگوی گسترش کالبدی - فضایی مطلوب آتی کلان‌شهر کرج

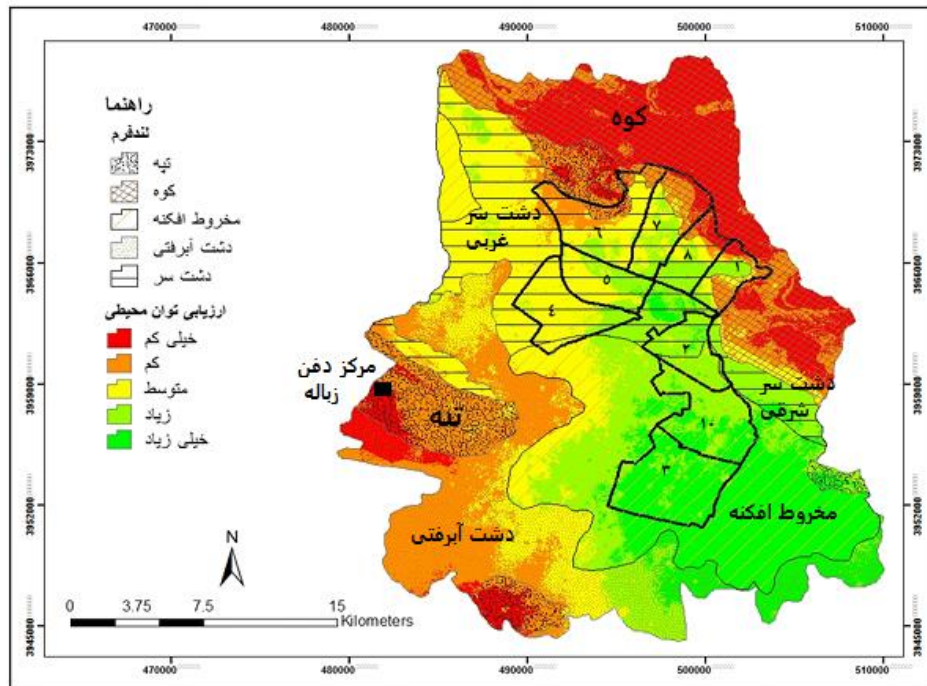
الویت اول: با توجه به فعال بودن قسمت شرقی مخروط‌افکنه، ناپایداری کانال‌های گیسویی و وجود رودخانه کرج در این قسمت، می‌توان کاربری تفریحی را برای این قسمت از مخروط‌افکنه پیشنهاد داد. همچنین قسمت میانی مخروط‌افکنه در حال حاضر دارای کاربری مسکونی و توان محیطی خیلی زیاد و زیاد از نظر توسعه‌ی شهری است و می‌توان توسعه‌ی شهری را برای این قسمت از مخروط‌افکنه در نظر گرفت. البته بایستی از ساخت و ساز در قسمت پایین مخروط‌افکنه اجتناب کرد چرا که اصولاً سطح آب‌های زیرزمینی در پایین دست مخروط‌افکنه‌ها بالا است و مسائلی نظیر آب‌گرفتگی، تخریب تدریجی بناهای پایین دست و همچنین آلودگی زیست‌محیطی را به دنبال خواهد داشت. قسمت غربی مخروط‌افکنه نیز با توجه به اینکه در نقشه توان محیطی دارای توان زیاد و قسمت کمی از آن در نزدیکی دشت آبرفتی، دارای توان متوسط توسعه شهری است، با توجه به گستردگی زمین‌های کشاورزی در این قسمت از مخروط‌افکنه، بایستی برای حفظ این اراضی، از توسعه شهری در این قسمت صرف نظر کرد (شکل ۱۲).

الویت دوم: دشت‌سر در قسمت شرقی محدوده مورد مطالعه دارای توان زیاد در توسعه شهری است. اما با توجه به وجود راه‌آهن شهری و اتوبان نمی‌توان توسعه‌ی شهری را برای این محدوده پیشنهاد داد. در قسمت غربی محدوده مورد مطالعه، دشت‌سرهای دارای توان محیطی متوسط توسعه شهری هستند. با مشاهده‌ی تصاویر ماهواره‌ای و بازدیدهای میدانی مشخص شد قسمت‌های زیادی از دشت‌سر دارای زمین‌های بایر می‌باشد و برای توسعه شهری در آینده مناسب است (شکل ۱۲).

الویت سوم (نامناسب): قسمت شرقی دشت آبرفتی دارای توان محیطی زیاد و خیلی زیاد از نظر توسعه شهری است و به دلیل وجود رودخانه کرج در این قسمت، دارای کاربری کشاورزی است، بهتر است برای حفظ اراضی کشاورزی از توسعه‌ی شهری در این قسمت صرف نظر کرد. همچنین قسمت‌های دیگر دشت آبرفتی دارای توان محیطی کم و قسمت‌های کمی نیز دارای توان محیطی متوسط توسعه شهری هستند ولی با توجه به گسترش زمین‌های کشاورزی در این لندها، پیشنهاد می‌شود از توسعه‌ی شهری در دشت آبرفتی پرهیز کرد و کاربری دشت آبرفتی را کشاورزی و باغ در نظر گرفت (شکل ۱۲). تپه‌ها دارای توان محیطی کم توسعه‌ی شهری بوده است. همچنین مرکز دفن زباله حلقه دره در نزدیکی کیانمهر کرج (منطقه ۱۲) بر روی این تپه مکان‌یابی شده است. بررسی بادهای شهر کرج نشان دهنده آن است که باد غالب کرج شمال غرب به جنوب شرق و سرعت آن ۳,۴ متر بر ثانیه و بیشترین سرعت باد ۲۴,۵ متر بر ثانیه از سمت غرب بوده است. قرارگیری محل دفن زباله حلقه دره در جهت مسیر بادهای غالب (شمال غرب) شهر کرج، باعث انتقال و پراکنش آلودگی‌ها به داخل شهر می‌شود (شکل ۱۳). از اینرو توسعه‌ی شهر و ساخت و ساز در این قسمت پیشنهاد نمی‌شود.

شکل (۱۳): جهت وزش با غالب کرج و مکان دفن زباله حلقه دره

شکل (۱۲): نقشه ارزیابی توان محیطی توسعه شهری و لندفرمها

بحث و نتیجه گیری

در نقشه ارزیابی توان محیطی توسعه شهری کلان شهر کرج با استفاده از مدل LSP نواحی دارای توان زیاد و خیلی زیاد توسعه شهری کلان شهر کرج منطبق بر لندفرمهای مخروط افکنه و قسمت هایی از لندفرم دشت سر و دشت آبرفتی می باشد. بررسی توسعه کالبدی فضایی کلان شهر کرج نشان داد، هسته های اولیه کلان شهر کرج بر روی لندفرمهای دشت سر و مخروط افکنه گسترش یافته اند که در نقشه ارزیابی توان محیطی توسعه شهری دارای توان محیطی زیاد و خیلی زیاد می باشند. سپس در اثر افزایش مهاجرت و گسترش شهرنشینی، کلان شهر کرج در نواحی دارای توان محیطی کم و خیلی کم توسعه یافته که در آینده بحران های محیط زیستی ناشی از استفاده غیر منطقی از زمین را در پی دارد.

با توجه به این که عوارض ژئومورفولوژیک، عوارضی پویا هستند. بنابراین تنها تأکید بر ویژگی های ایستای این عوارض نمی تواند منجر به ارزیابی کامل و بدون نقص استعداد محیطی مکان ها باشد. لندفرم مخروط افکنه به عنوان نمونه و با توجه به اینکه نسبت به لندفرمهای دشت سر و دشت آبرفتی در کلان شهر کرج پویاتر است، مورد مطالعه و بررسی قرار گرفت. بدین منظور تصاویر ماهواره ای مخروط افکنه کرج در بازه زمانی یازده ساله (۲۰۰۹-۲۰۱۹) مورد بررسی قرار گرفت و مشخص شد، کانال های گیسویی طی دوره ی تحت بررسی، ناپایدار بوده و موقعیت و مسیر آنها بطور نامنظم تحت تأثیر عملکرد سیلاب ها تغییر نموده است. تغییر مسیر کانال های گیسویی و ناپایداری آنها در قسمت شرقی مخروط افکنه کرج، نشانه ی فعال بودن این قسمت از مخروط افکنه و پویایی بیشتر آن نسبت به سایر لندفرم ها است. اهمیت این موضوع زمانی مطرح است که سکونتگاه ها و تأسیسات شهری کرج در حواشی کانال های گیسویی احداث و تحت تأثیر این فرآیندها و پویایی آن قرار می گیرند. مطالعه ی ویژگی های ژئومورفولوژیکی این کلان شهر، امکان برآورد توان بالقوه زمین و سیستم دینامیکی پیچیده محیط طبیعی آن را میسر می سازد. چنین بررسی هایی، به منظور چگونگی بهره برداری صحیح از لندفرم های ژئومورفیک، اختصاص واحدهای ژئومورفولوژیکی به کاربری های مختلف و در نتیجه برنامه ریزی های صحیح آمایشی را ضروری می سازد. بنابراین در فرآیند ارزیابی توان محیطی جهت توسعه شهری کرج در برنامه های آمایش، بایستی لندفرم ها و نوع فرآیندهای ایجاد کننده آنها که به نوعی بیانگر حاکمیت این فرآیندها بر لندفرم ها و پویایی آنها هستند، شناسایی شوند. بطوری که تغییرات در پدیده های ژئومورفیک، اعم از تدریجی یا در اثر وقوع بحران های ناگهانی، حاکی از

عملکرد فرایندهای طبیعی است و این رخدادها و تغییرات می‌توانند سبب بروز ناپایداری شوند. برای لحاظ فرم و فرآیند و پویایی لندفرم‌ها در مطالعات ارزیابی توان محیطی آمایش سرزمین لازم است، چارچوب مطالعات ژئومورفولوژیکی آمایش سرزمین از حیث موضوع (محتوا)، روش و خروجی‌ها توسعه یابد.

در برنامه آمایش سرزمین استان البرز، برای سکونت و صنعت در تعیین توان اکولوژیک استان البرز از معیارهای آسایش اقلیمی، کاربری اراضی، شیب، ارتفاع، دسترسی به منابع آب، قابلیت اراضی، مقاومت سنگ بستر، فاصله از گسل و فاصله از بستر رودخانه استفاده شده است. نکته حائز اهمیت این است که، با توجه به اینکه ژئومورفولوژی جزو منابع اکولوژیک در برنامه آمایش سرزمین استان البرز نام برده شده؛ اما به رغم آن در ارزیابی توان محیطی آمایش استان البرز برای سکونت و صنعت، تنها معیارهای شیب و ارتفاع بعنوان منابع ژئومورفولوژی و معیارهای فاصله از گسل و فاصله از بستر رودخانه به عنوان مخاطرات محیطی در نظر گرفته شده است. در صورتی که، تنها میزان ارتفاع و شیب نمی‌تواند به عنوان ویژگی‌های اساسی ژئومورفولوژیک برای ارزیابی توان محیطی مکان‌ها در نظر گرفته شود، بلکه در ارزیابی توان محیطی یک منطقه، بایستی فرم و فرآیند و پویایی آنها مورد توجه قرارگیرد تا توسعه مناطق براساس قابلیت‌ها و محدودیت‌های بستر طبیعی زمین انجام شود. از طرفی ضعف مطالعات محیطی در برنامه آمایش سرزمین استان البرز باعث می‌شود توسعه شهر در نواحی نامناسب باعث بروز مخاطرات محیطی شود. در نتیجه لزوم توجه به این امر در ارزیابی توان محیطی برنامه آمایش سرزمین بسیار حائز اهمیت است تا ارزیابی توان محیطی براساس واحدهای لندفرم پایه انجام شود و پویایی لندفرم‌ها مورد مطالعه قرار گیرد تا نتایج حاصل از آن با واقعیت زمین انطباق بیشتری داشته باشد.

منابع

- احمدی، ح.، ۱۳۷۴. ژئومورفولوژی کاربردی، جلد اول، چاپ دوم، انتشارات دانشگاه تهران.
- ابراهیم‌زاده، ع.، موسوی، م.، ۱۳۹۳. روش‌ها و تکنیک‌های آمایش سرزمین، چاپ اول، انتشارات سمت، تهران.
- احمدآبادی، ع.، فتح‌اله زاده، م.، ۱۳۹۵. بررسی عدم انطباق مفهوم شکل زمین (لندفرم) در مطالعات آمایش سرزمین کشور با مفهوم رایج در ژئومورفولوژی، چهارمین همایش ملی انجمن ایرانی ژئومورفولوژی، دانشگاه تهران.
- جوزی، ع.، ۱۳۹۴. روش‌ها و تکنیک‌های آمایش سرزمین و برنامه ریزی منطقه‌ای، چاپ اول، انتشارات علم کشاورزی ایران، تهران.
- رامشت، م.ح.، شاه زیدی، س.، ۱۳۹۰. کاربرد ژئومورفولوژی در برنامه ریزی ملی، منطقه‌ای، اقتصادی، توریسم، چاپ دوم، انتشارات دانشگاه اصفهان.
- رجائی، ع.ح.، ۱۳۷۳. کاربرد ژئومورفولوژی در آمایش سرزمین و مدیریت محیط، چاپ اول، نشر قومس.
- رنجبرباروق، ز.، ۱۳۹۸. تبیین نقش ژئومورفولوژی در آمایش کلان‌شهر کرج، رساله دکتری دانشکده علوم جغرافیایی دانشگاه خوارزمی.
- رنجبرباروق، ز.، ۱۳۹۷. تحلیل روش‌ها و مدل‌های ارزیابی توان محیطی در آمایش سرزمین ایران از دیدگاه ژئومورفولوژی، ششمین همایش ملی انجمن ایرانی ژئومورفولوژی، ژئومورفولوژی و چالش‌های پیش رو.
- رنجبرباروق، ز.، ۱۴۰۰. نقش پویایی لندفرم‌های ژئومورفیک در آمایش کلان‌شهر کرج، هشتمین همایش ملی انجمن ژئومورفولوژی.
- رنجبرباروق، ز.، ۱۴۰۰. تحولات کالبدی- فضایی کلان‌شهر کرج از گذشته تا به امروز با توجه لندفرم‌های ژئومورفولوژیکی، هشتمین همایش ملی انجمن ژئومورفولوژی.
- رنجبرباروق، ز.، فتح‌اله زاده، م.، ۱۴۰۱. بررسی فرونشست زمین با استفاده از سری زمانی تصاویر راداری و ارتباط آن با تغییرات تراز آبهای زیرزمینی (مطالعه موردی: کلان‌شهر کرج)، فصلنامه پژوهش‌های ژئومورفولوژی کمی، دوره ۱۰، شماره ۴، صص ۱۵۵-۱۳۸

- راهداری، و، ۱۳۹۶. روش‌های ارزیابی چند معیاره تخصیص کاربری و ارائه مدل بهینه، مطالعه موردی: زیرحوضه پلاسجان. گروه محیط زیست، دانشگاه صنعتی اصفهان.
- سرور، ر، ۱۳۸۵، جغرافیای کاربردی و آمایش سرزمین، چاپ دوم، انتشارات سمت، تهران.
- شهرداری اردجانی، ر، ۱۳۹۳. تهیه و ترسیم نقشه‌های ژئومورفولوژی غرب استان گیلان با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰ (مطالعه موردی: محدوده آستارا-حویق)، فصلنامه جغرافیای طبیعی، سال ۷، شماره ۲۶، صص ۳۸-۲۵.
- شمسی پور، ع.ا، ۱۳۹۲، ارزیابی توان اکولوژیکی سرزمین در تعیین قابلیت زمین در حوزه شهری یاسوج با مدل اکولوژیک. فصلنامه مطالعات شهری (۵): ۶۱-۷۲.
- شناور، ب، ۱۳۹۱. کاربرد فرآیند تحلیل سلسله مراتبی در ارزیابی توان سرزمین به منظور توسعه شهری در محیطی سیستم اطلاعات جغرافیایی. فصلنامه تحقیقات جغرافیایی. ۲۷(۲): ۱۴۸-۱۲۹.
- شیدای کرکج، اسماعیل. ۱۳۹۱. بررسی توان توسعه اکولوژیکی و آمایش حوضه آبخیز قوری چای استان گلستان با روش کیفی قیاسی. نشریه حفاظت و بهره برداری از منابع طبیعی ۴: ۱۱۷-۱۲۹.
- صمدزاده، رسول. ۱۳۸۹. نگرشی نو بر تحول ژئومورفولوژیک چاله‌ی زمین ساختی اردبیل با رویکرد آمایش سرزمین، مجله جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی ۱: ۱۳۰-۱۰۵۴.
- قنوتی، ع، بهشتی جاوید، ا، ۱۳۹۲، روش‌ها و تکنیک‌های جدید ترسیم نقشه‌های ژئومورفولوژی، چاپ اول، انتشارات جهاد دانشگاهی خوارزمی، تهران.
- قنوتی، ع، رنجبرباروق، ز، احمدآبادی، ع، کمانرودی کجوری، م، (۱۳۹۸)، مروری بر مدل‌های آمایش سرزمین با تأکید بر کارایی مدل ژئومورفولوژیکی در ایران، فصلنامه علمی پژوهشی و بین‌المللی انجمن جغرافیای ایران، شماره ۶۰، صص ۱۲۰-۱۰۴.
- قربانی، ر، ۱۳۹۲. تحلیل تناسب اراضی برای توسعه شهری در محدوده مجموعه‌ی شهری تبریز با استفاده از روش تحلیل فرآیند سلسله مراتبی. جغرافیا و آمایش شهری-منطقه‌ای ۸: ۱۴-۱.
- قرخلو، م، ۱۳۸۸. ارزیابی توان اکولوژیک منطقه قزوین جهت تعیین نقاط بالقوه توسعه شهری. مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای ۱۶(۲): ۶۸-۵۱.
- کریمی، م، ۱۳۸۸. مدل‌سازی توان اکولوژیکی سرزمین با استفاده از منطق فازی (مطالعه موردی: شهرستان برخوار و میمه). سنجش از دور و GIS ایران ۱۲(۱): ۳۸-۱۷.
- مخدوم، م، ۱۳۹۲. شالوده آمایش سرزمین، چاپ چهاردهم، انتشارات دانشگاه تهران.
- مقصودی، م، محمدنژاد آروق، و، ۱۳۹۱. ژئومورفولوژی مخروط‌افکنه‌ها، انتشارات دانشگاه تهران.
- میردیلیمی، ز. ۱۳۹۰. آمایش حوضه آبخیز کچیک براساس مدل سیستمی رایج در آمایش سرزمین به روش دو ترکیبی. ۳: ۶۵-۷۵.
- میرکتولی، ج. ۱۳۹۰، ارزیابی توان اکولوژیکی توان توسعه شهری با مدل تصمیم‌گیری چندمعیاری MCDM. پژوهش‌های جغرافیای انسانی ۷۷: ۷۵-۸۸.
- مسعودی، م. ۱۳۹۵. تحلیلی بر آمایش سرزمین شهرستان مرودشت با رویکرد اصلاح روش کمی در نرم افزار GIS. فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای ۲۲: ۶۱-۷۰.
- نگارش، ح، ۱۳۸۲. کاربرد ژئومورفولوژی در مکان‌گزینی شهرها و پیامدهای آن. مجله جغرافیا و توسعه: ۱۵۰-۱۳۳.
 - Abbasi, M. (2016). Changes in runoff, Soil and nutrient loss in different vegetation cover type in Loess lands (Case study: Kechik watershed, Golestan province). *Journal of Water and Soil Conservation*, 23(3), pp. 91-109 (in Persian).
 - Adhami, A., & Akbarzadeh, E. (2011). A Study on the Effective cultural factors involving in protection of the environment in Tehran. *Sociological Studies of Youth Journal*, 1(1), pp. 113-140 (in Persian).

- Ahmadi Dastjerdi, M., Jahani, A., Rezaee, H., & Goshtasb, H. (2018). Habitat suitability modelling of wild Goat (*Capra Aegagrus*) In Ghamishloo National Park Using Artificial Neural Networks. *Animal Environment*, 10(3), pp. 29-38 (in Persian).
- Akbari, N., Niksokhan, M., & Ardestani, M. (2014). Optimization of Water Allocation using Cooperative Game Theory Case Study: Zayandehrud Basin. *Journal of Environmental Studies*, 40(4), pp. 875-889 (in Persian).
- Asaeda, T., Manatunge, J., Priyadarshana, T. & Park, B. K. (2009). *Oceans and Aquatic Ecosystems, chapter: Problems, restoration, and conservation of lakes and rivers.*
- Askarian, A. (2018). *Developing a framework for evaluating and modeling the impacts of land management on agricultural changes. Ph.D. Disertation, Isfahan University of Technology, Iran (in Persian).*
- Babaoghly, M. (2013). *An Overview of the environmental crisis in iran around air pollution and water resources destruction. Economic Journal (Quarterly Review of Economic Issues and Policies)*, 5, pp. 59-79 (in Persian).
- Bagheri, A., Ghorbani, R., Banayan Aval, M., & Schaffner, U. (2014). Effect of different levels of environmental protection on plant species diversity. *Agricultural ecology*, 6(1), pp. 60-69 (in Persian).
- Barati, B., Jahani, A., Zebardast, L., & Rayegani, B. (2017). *Integration assessment of the protected areas using landscape ecological approach (Case Study: Kolah Ghazy National Park and Wildlife Refuge). Town and Country Planning*, 9(1), pp. 153-168 (in Persian).
- Basso, F., Bove, E., Dumontet, S., Ferrara, A., Pisante, M., Quaranta, G. & Taberner, M. (2000). *Evaluating environmental sensitivity at the basin scale through the use of geographic information systems and remotely sensed data: an example covering the Agri basin (Southern Italy). Catena*, 40(1), pp. 19-35.
- Bedisar, S. N., & Ahmadi, S. M. S. (2016). *The importance and necessity of environmental protection of rivers. Second Conference on Environmental Science, Engineering and Technologies, Tehran (in Persian).*
- Collins, M. G., Steiner, F. R., & Rushman, M. J. (2001). *Land-use suitability analysis in the United States: historical development and promising technological achievements. Environmental Management*, 28(5), pp. 611-621.
- Dasmann, R. F. (1984). *Environmental conservation. 5 th ed., New York Wiley and Sons.*
- Dragičević, S., & Hatch, K. (2018). *Urban geosimulations with the Logic Scoring of Preference method for agent-based decision-making. Habitat International*, 72, pp. 3- 17.
- Dujmovic, J. J., De Tré, G., & Dragicevic, S. (2009). *Comparison of multicriteria methods for land-use suitability assessment. Proceedings of the Joint 2009 International Fuzzy Systems Association World Congress and 2009 European Society of Fuzzy Logic and Technology Conference, Lisbon, Portugal*, pp. 1404-1409.
- Dujmović, J. J., & Scheer, D. (2010). *Logic aggregation of suitability maps. International Conference on Fuzzy Systems, Barcelona.*
- Dujmović, J. J., De Tré, G., & Van de Weghe, N. (2008). *Suitability Maps Based on the LSP Method. In Torra, V., Narukawa, Y. (eds.) MDAI 2008. LNCS (LNAI), vol. 5285, pp. 15–25. Springer, Heidelberg.*
- Dujmović, J., & De Tre, G. (2011). *Multicriteria methods and logic aggregation in suitability maps. International Journal of Intelligent Systems* 26(10). pp. 971–1001.
- Dujmović, J. J., & Bai, H. (2006). *Evaluation and comparison of search engines using the LSP Method. Computer Science and Information Systems* 3(2). 3, pp. 31–56.
- Dujmović, J. (2007). *Preference logic for system evaluation. IEEE Transactions on Fuzzy Systems*, 15(6), pp. 1082–1099.

- Dujmović, J. J., & Fang, W. Y. (2004). *An empirical analysis of assessment errors for weights and andness in LSP Criteria*. In: Torra, V., Narukawa, Y. (eds.) MDAI 2004. LNCS (LNAI), 3131, pp. 139–150.
- Dujmović, J. J., & De Tre, G. (2009). *Dragičević, S.: comparison of multicriteria methods for landuse suitability assessment*. In: *European Soc Fuzzy Logic & Technology*, Linz.
- Ebrahimzadeh, E. (2010). *Land use and Environmental Planning in Southeast of Iran*. Tehran: Atelaat Institute (in Persian).
- Emamgholi, M., Shahedi, K., Farhodi, M., & Khosravi, K. (2014). *Study on land-use changes using GIS and RS techniques and economic evaluation compared to soil loss changes. Case study: Azad dam watershed*. *Natural Ecosystems of Iran*, 5(3), pp. 15-28 (in Persian).
- Farashidi, A., & Shariati, M. (2013). *Zoning Kolah'ghazy National Park using multi-criteria assessment methods*. *Natural Environment*, 57, pp. 75-84 (in Persian).
- Fazeli, M., & Salehi, S. (2013). *The gap between attitude, knowledge and environmental behavior of tourists*. *Tourism Management Studies*, 8(22), pp. 142-168 (in Persian).
- Georges, T. (2001). *Cultural development and environment*, Tehran: Center for Recognition of Islam and Iran (Open). Translated (in Persian).
- Hajizadeh, M., Sayarkhalaj, H., & Shokohifar, K. (2015). *Cultural and environmental factors among residents in Yazd*. *Journal of Socio-Cultural Development Studies*, 3(3), pp. 9-32 (in Persian).
- Hatch, K., Dragičević, S., & Dujmović, J. (2014). *September. Logic scoring of preference and spatial multicriteria evaluation for urban residential land use analysis*. In *International Conference on Geographic Information Science (64-80)*. Springer, Cham.
- Laurance, W., Alonso, M., & Campbell, P. (2005). *Challenges for forest conservation in Gabon, Central Africa*. *Futures*, 38, pp. 454-474.
- Iranmehr, M., Pourmanafi, S., & Soffianian, A. (2015). *Ecological monitoring and assessment of spatial-temporal changes in land cover with an emphasis on agricultural water consumption in zayandeh rood region*. *Iranian journal of Ecohydrology*, 2(1), pp. 23-38 (in Persian).
- Jafari, A., Yavari, A., Yarali, N., & Valipour, G. (2010). *Representativeness assessment of protected areas network emphasizing plant diversity in Charmahal & Bakhtiari, Iran*. *Journal of Environmental Studies*, 36(54), pp. 77-88 (in Persian).
- Jiang, H., & Eastman, J. R. (2000). *Application of fuzzy measures in multi-criteria evaluation in GIS*. *International Journal of Geographical Information Science*, 14(2), pp. 173–184.
- Jankowski, P., Nyerges, T. L., Smith, A., Moore, T. J., & Horvath, E. (1997). *Spatial group choice: a SDSS tool for collaborative spatial decisionmaking*. *International Journal of Geographical Information Science*, 11(6), pp. 577–602.
- Kabeli, M., Karami, M., Behrouz, R., Bani Asadi, S., & Karimi, S. (2009). *A survey on factors affecting avifaunal distribution and abundance at Kolah Ghazi national park and mouteh wildife refuge, esfahan province*. *Journal of Environmental Science and Technology*, 11(1), pp. 121-130 (in Persian).
- Khawaja al-Din, S. J. (2001). *Botanical, kolah ghazy National Park, and Mouteh Wildlife Refuge*. Isfahan University of Technology (in Persian).
- Kheikhah Zarkesh, M.m., Almasi, N., Taghizadeh, F., (2011), *Ecotourism Land Capability Evaluation Using Spatial Multi Criteria Evaluation*, *Research Journal of Applied Sciences, Engineering and Technology V3 n(7)* p: 693-700.
- Makhdom, M. (2006). *The foundation of land planning*. Tehran: University of Tehran (in Persian).

- Madadi, H., Moradi, H., Fakheran, S., Jokar, M., & Makki, T. (2014). Modeling the propagation of noise pollution from Isfahan's West ringway in ghamishloo wildlife refuge using SPreAD-GIS. *Iranian Journal of Applied Ecology*, 3(9), pp. 43-56 (in Persian).
- Malczewski, J. (1999). *GIS and multicriteria decision analysis*. New York: John Wiley & Sons.
- Malczewski, J., & Rinner, C. (2015). *Multicriteria decision analysis in geographic information science*. New York: Springer.
- Montgomery, B., Dragičević, S., Dujmović, J., & Schmidt, M. (2016). A GIS-based Logic Scoring of Preference method for evaluation of land capability and suitability for agriculture. *Computers & Electronics in Agriculture*, 124, pp. 340-353.
- Montgomery, B., & Dragičević, S. (2016). Comparison of GIS-based Logic Scoring of preference and multicriteria evaluation methods: urban land use suitability. *Geographical Analysis*. 48 (4), pp 427-447.
- Shen, S., Dragičević, S., & Dujmović, J. (2021). GIS-based Logic Scoring of Preference method for urban densification suitability analysis, *Computers, Environment and Urban Systems*.
- Towfiqul Islam¹, A. R. M. (2015) . *Geomorphological and Land Use Mapping: A Case Study of Ishwardi Under Pabna District, Bangladesh, Advances in Research* 4(6): 378-387.
- Yu, J., Chen, Y., Wu, J., & Khan, S. (2011). Cellular automata-based spatial multi-criteria land suitability simulation for irrigated agriculture. *International Journal of Geographical Information Science*, 25(1), pp. 131-148.